

Proč jsem proti organizovanému náboženství

Jeffersonville, Indiana, USA

62-1111E

1 Děkuji, bratře Neville. Můžete se posadit. Dnes jsem byl tak moc zaneprázdněn, že jsem dokonce zmeškal některá volání nemocných. Byli tady někteří lidé se soukromými záležitostmi, abych se za ně modlil, měl jsem se s nimi setkat. Jedna skupina, myslím si, že mi Billy řekl, byla z Kanady a ze dvou nebo tří různých míst. A oni sem přijeli, víte, a jsou celou dobu ubytováni v hotelech a motelech. A já chodím za nimi, abych se s nimi setkal a pomodlil se za ně; přicházejí sem z celého světa, z Asie, Evropy a odevšad. Den co den, když jsem tady, sem přicházejí lidé. Mám jich víc než šest set na seznamu, kteří čekají na soukromý rozhovor, a tak mě to staví do dosti obtížné situace. Ale lidé, kteří jsou opravdu nemocní a v nuzném stavu a očekávají, abych se za ně modlil, budu se snažit s nimi setkat.

2 Tedy, v pořádku, měl jsem setkání se svým výborem důvěrníků, krátkou poradu s mým výborem důvěrníků tady v modlitebně; museli jsme se tady před chvilkou setkat. Během toho jsem se musel asi tak na hodinu a půl vzdálit a v té době sem měli přijít nějací lidé, abych se za ně modlil. Pokud jsou tady, chtěl bych se za ně teď pomodlit. A tak, pokud by si ti lidé přáli, kteří tady měli být, abych se za ně pomodlil, tak kdyby prostě přišli sem dopředu, zatímco pianistka, nebo kdokoliv jiný, ať sem přijde a zahraje nápěv písně „Veliký Lékař je přítomen, soucitu plný Ježíš“. Tedy, ti z vás, za které se mám modlit, pokud by chtěli; nevím, kolik jich tady bylo. Pokud se nemýlím, to jste vy, ti bratři. Bratři, já jsem už tolik ve svém těle vytrpěl. Ježíš trpěl ve svém těle, aby mohl být tím správným Prostředníkem, protože On byl učiněn Bohem v těle, aby byl schopen trpět. On mohl pociťovat bolesti našich nemocí. A právě proto přišel, aby dokonal smíření. A v této věci dal pověření své Církvi, aby v Jeho díle pokračovala.

3 A já si velice vážím lékařské profese, chirurgické, a tak dále, těch, kteří svými talenty danými od Boha jsou schopni vykonat některé zákroky na těle: operovat, vytrhnout špatný zub, a tak dále. Já si toho vážím. Ale někdy, když určité věci přesahují jejich poznání, jsou bezmocní. Rozumíte? A já si pak myslím, že máme plné právo, stejně jako v té přirozené oblasti, kdybychom zašli za naším rodinným lékařem nebo lékařem v naší zemi, nějakým dobrým starým lékařem, který vezme do ruky svítilnu a v noci půjde přes pole, aby vás vyhledal a poskytl vám lékařskou pomoc. A pokud si s tím nebude vědět rady, pak se musí obrátit k někomu, kdo je trochu výš. Prostě vás pošle ke specialistovi. A pokud ten specialista si také nebude vědět rady, jsem tak šťasten, že máme ještě jeden zdroj, máme toho velikého Lékaře.

A On nezklame, Tento jediný nezklame, protože On je samotným Stvořitelem. A On nám proklestil cestu.

4 Tedy, kdybych měl v sobě jakoukoliv uzdravující moc, pak bych sem přišel a udělal to. Ochotně bych to udělal. Ale co se týče uzdravující moci, nemám žádnou, stejně tak jako ji nemá žádný jiný člověk. Ale bylo nám dáno pověření, vidíte, samotným Kristem, abychom se modlili za nemocné. A On tam vložil ten depozit uzdravující moci. Rozumíte? A my prostě přicházíme, jako kdybychom měli na tuto věc vyplnit šek. „O cokoliv byste poprosili Otce v mém jménu.“ To je nevyplněný šek. „O cokoliv byste poprosili Otce v mém jménu, to udělám.“ Jaké zaslíbení! To nemůže selhat. A já jsem pomáhal svým bratrům a sestrám kolem celého světa, aby tu zálohu... aby provedli výběr, na základě těchto poznámek v Boží bance, na krvi Ježíše Krista. A bylo to velice úspěšné. On to vždycky vyplatil, protože ta záloha je již zde. Vidíte? „On byl raněn pro přestoupení naše, zsinalostí Jeho lékařství nám způsobeno.“ Vidíte, takhle to je všechno za námi. A dnes večer z vaší víry máme radost.

5 Myslím si, že mi Billy řekl, že jeden bratr přijel až z Kanady nebo odněkud. Je to pravda? Ty jsi ten bratr z Kanady? A odkud jsi, bratře? Kendallville, Indiana, z Fort Wayne. Já jsem měl ve Fort Wayne svatbu. Dobře si na to pamatuji. Pořádal jsem tam v Redigar Tabernacle mnoho shromáždění. Myslím, že víš, kde to je. Vzpomínám si, jak jsem seděl jako mladý chlapec v modlitebně Redigar u nohou Pavla Radera, prostě jako mladý nezkušený kazatel. On je velký muž; takovým byl bratr Pavel, takovým byl také bratr Redigar, muž víry. Jejich duše dnes večer odpočívají. A proto, jelikož jsem byl mladý chlapec, pokouším se pokračovat v tom, kde to oni nechali, v tom, co Ježíš zanechal své Církvi po celé této cestě.

6 Tedy, se vši vírou, kterou mám, přicházím, abych se za vás pomodlil. A nepřicházím jen tak náhodou. Takovým způsobem k tomu nechceme přistupovat. Ne, to není správné. My přicházíme ve víře, že dostaneme to, zač jsme prosili. Rozumíte? Vědomi si toho, že Bůh to zaslíbil a my přicházíme s jistotou v našich srdcích, že to zaslíbení bylo dáno Kristem; a vy, bratři, jste se snažili položit vaši víru na oltáři a udělat vše, co jste byli schopni. A já dnes večer přicházím, abych položil svou víru spolu s vaší. Rozumíte?

A teď máme veliký oltář, který se táhne skrze nebesa a na tom oltáři leží oběť, Syn Boží, vidíte, to je ta krvácející oběť. Bůh na ni nemůže pohledět, aniž by ji nerespektoval. Rozumíte? Protože to je Boží slovo. „Toto je můj milovaný Syn, ve kterém jsem našel zalíbení. Toho poslouvejte.“

7 Teď bych poprosil bratra Neville, našeho staršího, aby sem přišel dopředu a spojil se se mnou. A přál

bych si, aby celý sbor... Co kdyby se zde jednalo o vašeho bratra, vašeho manžela, vašeho syna, vašeho otce? A pamatujte, že oni někomu patří. A tak přistupme k Bohu se vši upřímností, kterou máme, kvůli těmto bratrům. Skloňme hlavy.

Milostivý nebeský Otče, přicházíme teď do Tvé přítomnosti, k oltáři milosti, i když stojíme tady na zemi vedle těch malých dřevěných lavic, ale naše víra se vznáší vzhůru k tomu velkému planoucímu oltáři, kde je Ježíš (ta něžná vůně Spasitele před Bohem, ta krev oběti z Golgoty), který triumfoval nad každou nemocí, každou chorobou, smrtí, peklem, hrobem a znovu vstal z mrtvých a vstoupil na nebesa, aby se posadil po pravici Jeho majestátu. A my přicházíme ve víře a vznášíme se v milosti Boží tam nahoru, abychom nad tímto oltářem pověděli tomuto velkému Stvořiteli nebe a země: „Přijmi nás, Pane, jelikož přistupujeme ve jménu Pána Ježíše.“

8 Tady jsou naši bratři; jeden z nich je z hor, z Fort Wayne, tady ze zdejšího státu a ten druhý přijel až z Kanady, přijel v této vážné chvíli. Pane, tady jde o život nebo smrt. Jsou zde dva muži, i když mladí, mohou pro Tebe vykonat ještě mnoho práce, Pane, dva vojáci, křesťané, kteří Ti věří. A nepřítel vystřelil šípy a ty jedovaté šípy se zapíchny někde do jejich těl a oni se vrátili, museli ustoupit do nemocnice Boží milosti, aby došli usmíření, uzdravení, aby mohli znovu vstoupit se štítem na frontu a vyrazit do boje. Oni sem přišli, aby spolu s námi spojili tyto síly modlitby, Pane. A my jdeme, abychom se postavili nepříteli.

Ve jménu Ježíše Krista, propusť je. Zapřísaháme tě ve jménu Ježíše Krista, propusť je.

Oni jsou bojovníky na bitevním poli. A jako Tvůj služebník teď vycházím, abych na ně s vírou vložil ruce a budu věřit, že ta znamení budou provázet ty, kteří věří, jak bylo řečeno Pánem, naším velkým vůdcem v tomto boji: „Budou vkládat ruce na nemocné a ti se uzdraví.“

Dělám to ve jménu Ježíše Krista. Ať moc té nemoci, která svázala tělo toho bratra, ho ve jménu Ježíše Krista opustí. Ať moc nemoci, která svazuje tělo bratra, ho ve jménu Ježíše Krista opustí. Ať ho opustí.

9 Všemohoucí Bože, Stvořiteli nebe a země, Dárče věčného života, Dárče každého dobrého daru, sešli svá požehnání na ty, kterým teď žehnáme. A v Písmu je psáno, že kdybychom řekli této hoře zvedni se a nepochybovali o tom ve svém srdci, ale věřili, že to, co jsme řekli se stane, můžeme mít to, oč jsme si řekli. Věřím, že jejich nemoci opustily jejich těla. Tedy, bylo to řečeno a teď ať se to stane. Amen.

Ve jménu Pána Ježíše věřím, že jste osvobozeni. Ve jménu Ježíše Krista věřím, že budete osvobozeni. Amen. Věříš tomu také tak, církvi? Ať se to tedy tak stane.

10 Je tady ještě někdo, kdo by chtěl být vzpomenut v modlitbě? Můžeš zvednout ruku. V pořádku. Přistupme teď k Němu, když vložíme ruce jeden na druhého. „Ta znamení budou provázet ty, kteří věří.“

Nejsvatější Bože, vírou vzhlížíme k Ježíši a věříme, že On je tady. On bdí nad svým Slovem. A On řekl: „Kde jsou shromážděni dva nebo tři v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“ Tedy, nebeský Otče, ať se moc všemohoucího Boha dotkne těchto lidí, Pane, a když jsou spojeni rukama jeden s druhým a vkládají je na sebe, to je to poslední pověření, které jsi pověřil Církvi: „Tato znamení budou provázet ty, kteří věří. Budou-li vkládat ruce na nemocné, uzdraví se.“ Ty jsi to zaslíbil a my tomu věříme. A tak se to teď i stalo a my Tě za to velebíme ve jménu Ježíše Krista. Amen.

A ať moc Boží ve jménu Ježíše Krista pomaže tyto kapesníky, pro ty nemocné a trpící. A když budou rozeslány a položeny na nemocné, ať se stane, že budou uzdraveni. V Bibli čteme, že brali od svatého Pavla kapesníky a zástěry a nečistí duchové ty lidi opouštěli a nemocní byli uzdraveni. A, Otče, my víme, že nejsme svatým Pavlem, ale víme, že Ty jsi stále Ježíšem. A tak prosíme, abys na tyto prosby odpověděl pro svou slávu. Amen.

11 Nevím, jestli jsou už magnetofony zapnuty nebo ne. Jsou už zapnuty? Jestli ne, chtěl bych, abyste to teď zapnuli. Myslím, že vypínač je zapnutý. Tedy, doufám, že vás dnes večer nebudu unavovat. Začínám o půl hodiny nebo o pětatřicet minut dřív. Tedy, je to lekce nedělní školy a uvažoval jsem, že by možná bylo dobré, aby bylo nahráno to, co mi leží na srdci. A my se připravujeme vejít do nové etapy, do nové modlitebny, do všeho nového.

12 A teď bych rád přečetl něco z Písma. Pokud byste chtěli číst spolu se mnou, chtěl bych nejdřív přečíst z 1. Samuelovy z 8. kapitoly a chtěli bychom začít počínaje 4. veršem až do 10; a pak, abychom ušetřili čas, 19. a 20. verš. A mám tady několik stránek veršů Písma a odkazů, které jsem si poznamenal, a tak ti z vás, kteří mají pera nebo tužky, nebo něco takového a kousek papíru a chtěli by si to poznamenat, abyste to měli k dispozici, můžete to udělat; a pan Maguire to bude mít také nahráno na páse.

A chtěl bych, aby tato páska byla věnována kazatelům, mým bratřím, kazatelům, kteří mi nerozumí, obzvláště bratřím z denominačních církví, téměř ze všech denominací.

13 A moje téma dnes večer je: „Proč jsem proti organizovanému náboženství.“ A chystám se přečíst, jako podklad, budu číst z Písma, abychom to udělali opravdu biblicky, chtěl bych tedy přečíst z 1. Samuelovy 8:4-10 a pak 19, 20. A obracím se k tomu zdejšímu viditelnému publiku. Doufám, že si zapíšete tato místa Písma a když se vrátíte domů, pak si je velice pozorně přečtete. A k bratřím, kteří budou poslouchat tuto pásku, doufám, že ji jen tak hned nezastavíte, když narazíte na něco, co bylo řečeno a s čím nebudete souhlasit, ale že budete hledat v této věci Boha, abyste se přesvědčili, jestli je to biblické. A myslím si, že tuto věc dlužíme sami sobě a také poselství tohoto dne.

Věřím, že všechny církve mají mezi sebou křesťany a já, přirozeně, nemluvíím proti křesťanům. Ale důvod, proč jsem udělal to, co jsem udělal a řekl to, co jsem řekl, vězí v inspiraci Ducha svatého, ve Slově.

14 Teď tedy budeme číst z 1. Samuelovy 8. kapitoly, počínaje 4. veršem a budeme číst do 10. verše.

Shromáždili se tedy všickni starší Izraelští, a přišli k Samuelovi do Ramata.

A řekli jemu: Aj, ty jsi se již zstaral, a synové tvoji nechodí po cestách tvých; protož nyní ustanov nám krále, aby soudil nás, jakož jest u všech národů.

I nelíbila se ta řeč Samuelovi, že řekli: Dej nám krále, aby nás soudil. Protož modlil se Samuel HOSPODINU.

Tedy řekl HOSPODIN Samuelovi: Uposlechni hlasu lidu ve všem, což mluví tobě; nebo ne tebouť jsou pohrdli, ale mnou pohrdli, abych nekraloval nad nimi.

Podlé všech skutků těch, kteréž činili od onoho dne, v němž jsem je vyvedl z Egypta až do tohoto dne, kdyžto opustili mne, a sloužili bohům cizím, takť oni činí i tobě.

Protož nyní uposlechni hlasu jejich, a však nejprv osvědč pilně před nimi, a oznam jim obyčej krále, kterýž nad nimi kralovati bude.

I mluvil Samuel všechny řeči HOSPODINOVY k lidu, kteříž krále žádali od něho.

Teď 19. verš a 20. verš.

Nechtěl však lid uposlechnouti řeči Samuelovy, a řekli: Nikoli, ale král bude nad námi,

abychom i my také byli, jako všickni jiní národové, a souditi nás bude král náš, a vycházej před námi, bojovati bude za nás.

Ať Pán přidá své požehnání ke čtení svého Slova. Tudíž, jako třída nedělní školy bych chtěl říct, že se pokusíme být tak pozorní vůči Slovu, jak jen to bude možné.

15 A víme, že někdy jsou vyslovené věci (a konkrétní církve), o které může někdo klopýtnout, někdo, kdo byl učen v rozporu s tím, co mají, co slyšeli. Například jeden člověk mi jednou řekl, je to můj přítel, který tady někde sedí, řekl: „Bratře Branhame, ty jsi řekl... a i když mám hodně víry v to, cos řekl a věřím tomu, ale když jsi řekl, že neexistuje věčné peklo,“ řekl, „málem jsem spadl ze židle.“ A řekl jsem si: „Ten člověk se opravdu mýlí.“ A pak řekl: „Ty jsi nás nechal hezky dlouho stát napjatých.“ A pak jsi řekl: „Je pouze jedna forma věčného života, a to je ta, která pochází od Boha.“ A to je to, co my všichni hledáme, vidíte.

16 A není tu žádné místo Písma, které by říkalo, že existuje věčné peklo. Protože to, co je věčné, nikdy nezačalo, ani nikdy neskončí. A tak Bible říká: „Peklo bylo stvořeno pro ďábla a jeho anděly,“ tudíž není věčné. Byl čas, kdy nebylo a nastane čas, kdy znovu nebude. Ale oni v něm mohou být trestáni ohněm a sírou, v ohnivých jámách, eony času, ale nakonec s tím bude skoncováno, protože peklo není věčné. A kdyby tady bylo věčné peklo, museli byste mít věčný život, abyste mohli v tom věčném pekle žít. A kdyby bylo věčné, pak by stále existovalo a navždy byste v tom pekle zůstali. A tak vidíte, že něco takového neexistuje.

A tak vidíte, věčné, to znamená, „že to nemělo nikdy začátek ani konec“. Ale existuje jenom jedna forma věčného života a tou je Bůh, a to pochází z řeckého slova „Zoe“, a to znamená „věčný život Boha“. A když jsme znovuzrozeni z Ducha Božího, stáváme se věční, spolu s Bohem, protože máme část Jeho života, který nás činí syny a dcerami Božími, a proto máme věčný život. A ten život, který je v nás, Bůh vzbudí to tělo s tím Životem v tom posledním dnu, ale je to Duch Boží v nás, který to vykoná, protože to je Duch Kristův, který byl v Kristu a obživí naše těla a vzkřísí nás spolu s Ním, abychom se posadili ve Slávě a kralovali spolu s Ním.

17 Teď ale k tématu. Tedy, byl jsem tady po celé roky, od doby co stojí tato modlitebna. I když jsem byl asi před třiatřiceti lety tady v Jeffersonville ordinován v Misijsní baptistické církvi doktorem Royem E. Davisem, tedy, od toho času jsem byl v organizaci jenom krátkou dobu, několik měsíců, dokud v této

církvi nepovstalo něco, co bylo nebiblické a já jsem jim řekl, že to nemohu udělat. A tak jsem byl samozřejmě požádán, abych to udělal, „jinak“ — a já jsem si zvolil to „jinak“. Šlo o jednu věc, o které věřím, že je Slovem Božím. A řekl jsem tomu muži, který byl vrchním učitelem: „Jestli mi to ukážeš v Božím slově!“

„Ale,“ on řekl, „to je naše nauka.“

Řekl jsem: „Ale já to chci ze Slova, rozumíš, z Božího slova.“

18 A ne proto, že nepatřím k nějaké organizaci, protože jsem byl proti organizaci, ale jsem vděčný svým bratrům, ke kterým mohu dnes hovořit a od kterých dostávám pozvání a myslím si, že to je téměř z každé organizace a obzvláště z řady Plného evangelia, ale také i z mnoha jiných církví. Byl jsem požádán, abych přišel do jejich společenství a připojil se k nim, ale já jsem zůstal nezávislý, protože ten vliv, který mi byl dán, nechci ho ztotožnit s nějakým místem nebo s nějakou skupinou lidí. Já bych chtěl uplatnit to, co mi bylo Bohem dáno — modlitba za nemocné, tak, aby z toho mohly těžit všechny Boží děti v každé organizaci. On mi nikdy nezakazoval, abych se modlil za toho nebo tamtoho, protože patřili do takové nebo takové skupiny. Bůh je soudcem lidského srdce.

19 A tak, především, já jsem k nim nepatřil a mluvil jsem proti tomu, a to proto, že nevěřím, že organizované křesťanství je biblické. Věřím, že je nebiblické. A proto se chci dnes večer pokusit a s Boží milostí se vynasnažit vám dokázat, že to je nebiblické, nepravověrné, abychom měli nějakou organizaci.

Tedy, zaprvé, říkáme tomu náboženství. Slovo „náboženství“ znamená přikrytí. Znamená to něco přikryt. Tudíž, Adam měl náboženství, ale on si ho opravdu zhotovil sám z fíkového listí. A to nefungovalo. Udělal si svou vlastní teorii a snažil se najít cestu úniku a najít spasení v něčem, co udělal sám. Ale Bůh to odmítl. Počínaje Adamem až po řád té poslední organizace. To jakživ nebylo; a s Boží milostí to dokážeme skrze celou Bibli. Náboženství je přikrytím. Adam si udělal přikrytí z fíkového listí, zhotovil si to sám a snažil se udělat něco sám ze sebe.

Ale Bůh požadoval smrt, požadoval smíření.

20 Tedy, existuje obrovský rozdíl mezi náboženstvím a spasením, vidíte, spasení. Náboženství je přikrytí, rozumíte. Spasení je narození, je to Boží dar. Spasení je narození, dar Boží, a to nejde dosáhnout pomocí žádného člověka nebo skupiny lidí. Je to jednotlivec, kterému Bůh přináší tento dar a tento dar věčného života byl ustanoven Bohem pro každého jednotlivce, předtím než vůbec existoval svět, a to na základě Písem. Bible říká ve Zjevení, že antikrist, který měl přijít na tuto zem, bude svádět všechny obyvatele země, jejichž jména nebyla zapsána v Beránkově knize života od založení světa. Vidíte? Bůh díky svému předzvědění viděl, kdo přijde a kdo nepřijde. A Kristus přišel, aby proklestil cestu pro ty, kteří přijdou. Vidíte, i když znal i ty jiné.

21 Jestli On je vůbec Bohem, musí být nekonečný. A jestli je nekonečný; nemůže být nekonečný, aniž by nebyl všemohoucí. A nemůže být všemohoucí, aniž by nebyl všudypřítomný. A nemůže být všudypřítomný, aniž by nebyl všemohoucí. A tak, vidíte, to vše z Něj činí Boha.

A tak On znal konec od začátku. Věděl, kdo to bude a kdo to nebude. A věděl kolik jich bude, a tak poslal Krista jako usmíření pro ty, kteří přijdou, i pro ty, kteří nepřijdou a kolik jich vůbec přijde. Tedy, to, co my můžeme udělat, to s tím nemá nic společného. Ježíš řekl: „Všichni, které mi dal Otec (dal — to je minulý čas), přijdou ke mně. A nikdo nemůže přijít, jestli ho nepřitáhne můj Otec,“ vidíte. No, rozumíte, to všechno je obsaženo v tom Božím věděni.

22 Řeknete: „Bratře Branhame, jsem v tom já?“ Nevím. Doufám, že já ano. My konáme naše vlastní spasení s bází a třesením. Tedy, církev je předurčena k tomu, aby se setkala s Bohem bez vrásky a skvrny. Proto, jestli jsme v této Církvi, pak jsme předurčení, abychom s touto Církví byli. A teď se prozkoumejme na základě tohoto Slova a pak si můžeme ověřit, jak daleko jsme v tom pokročili.

No, dobře, organizované křesťanství nikdy nemůže dát tuto jistotu. Ne. Někteří říkají: „Jen přijď, vyznej, že Ježíš je Kristus a dej se pokřtít v církvi.“ Dábel dělá totéž. On sám věří, že Ježíš je Kristus a přítom se třese. Vidíte? Je to tak.

23 Bůh nikdy nepřikázal, na žádném místě v Písmu, aby někdy povstala nějaká organizace. Nemůžeme to obhájit žádným místem Bible. Adam jednu takovou začal, a to zkrachovalo.

A pak se Nimrod pokoušel založit organizaci. Pokud jste obeznámeni s historií a znáte dějiny Babylonu, pokud jste četli Hislopovy „Dva Babylonu“, najdete tam spoustu světla. Totiž, že Nimrod byl mužem hříchu. On zabral Babylon a všechny ty malé sesterské církve a města v okolí, což je předobrazem odpadlictví křesťanství toho posledního dne. A udělal jedno veliké město a všechny ty ostatní mu musely platit daně. A tam postavil věž a snažil se lidi zorganizovat dohromady, ale bezúspěšně. To zkrachovalo. To selhalo.

24 Ve 4. Mojžíšově 16:1 čteme o Chórem, pokud si to chcete přečíst. Chóre usiloval o tutéž věc. On shromáždil všechny Levity dohromady a všechny významné osobnosti, hodnostáře, veliké muže, bohaté muže; společně s Dátanem je shromáždil a řekl: „To není správné, aby se jeden muž snažil být nad námi všemi.“ A tak oni se snažili rozjet nějakou organizaci a postavili se před Mojžíše a Árona, které Bůh k této práci vyvolil, a řekli jim, že berou příliš moc zodpovědnosti do svých rukou, zatímco celé shromáždění je svaté, a že oni mají právo... „V hojnosti rady je bezpečí,“ samozřejmě, to oni říkali. Ale to nemůžeme aplikovat na křesťanství. To se vztahuje na válku. Všimněte si, v tom je zásadní rozdíl.

A tak můžete dát dohromady verše Písma: „Jidáš šel a oběsil se“ a, „jdi a učiň totéž;“ pokud chcete, můžete, ale to není správné.

25 Bůh zvolil Mojžíše a Bůh zvolil Árona, a to bylo poselství tamtoho dne. A bez ohledu na to, jak dobře vypadala ta druhá strana, bylo to v rozporu s Božím myšlením. A my musíme dovolit, aby se Boží myšlení stalo naším myšlením. „Ať mysl, která byla v Kristu, je ve vás.“ A tato Bible zjevuje Kristovu mysl. A celá kniha Zjevení, kterou nazýváme Apokalypsou, je tím zjevením Ježíše Krista. A můžeme jasně vidět, jak On tyto věci zavrhuje, jak to staví stranou. Za chvíli bychom se k tomu chtěli dostat. V pořádku.

26 Myslím si, že Chóre byl ve svém jednání upřímný. Myslím si, že tento muž nechtěl udělat nic špatného. Myslím si, že to byla nevědomost tohoto muže, který neviděl jednající Boží ruku a neznal Písma a kvůli tomu o tom začal rozumovat.

A tak téměř devadesát procent dnešního problému vězí v tom, že se snažíme „vstříknout“ do Božího programu naše myšlenky. Vždyť bychom neměli vůbec uvažovat. On usměřňuje naše myšlení. Měli bychom poddat naše myšlení Jeho vůli. Rozumíte tomu teď?

Chóre začal s dobrým úmyslem chodit se svou falešnou naukou a přesvědčovat bratry, a přesvědčovat a ukazovat jim usuzováním, že Bůh nepožehnal jenom Mojžíšovi, prorokovi, poslovi, a že nepožehnal jenom jemu, ale: „Celé shromáždění je svaté.“ On řekl: „A teď celé shromáždění má právo dělat to, celé shromáždění má právo dělat tamto.“ A tak oni měli dobré muže, Levity. Tedy, to je Boží volba. Dnes bychom je mohli nazvat kazateli. Levité byli služebníky chrámu. Copak nebyli k tomuto účelu povoláni Mojžíšem? A on tady k tomu nepřistupoval neuctivě. Řekl jim, aby vzali kadidelnice, vložili do nich svatý oheň, přiložili shora kadidlo a aby mávali tím svatým kadidlem, což bylo nařízením Božím. A pak je napadlo, aby ustanovili skupinu lidí, která by spravovala církev, zatímco Bůh to přikázal dělat pouze jednomu muži.

27 A když oni toto dělali, Mojžíš padl na tvář, protože si uvědomoval, že Bůh svěřil tento úkol jemu. A Bůh řekl: „Řekni jim, ať přinesou kadidelnice sem před svatostánek.“ A tak, když oni začali mávat těmi kadidelnicemi naplněnými ohněm a kadidlem, Bůh Mojžíšovi a Áronovi řekl: „Oddělte se od nich! Vyjděte z jejich středu!“ Protože, později, je nazval „hříšníky a nevěřícími“.

A hřích je nevíra v Boží slovo. Ty kradeš, protože nevěříš. Lžeš, protože nevěříš. Dopouštíš se cizoložství, protože nevěříš. Kdybys byl věřící, tak bys to nedělal. Jsou jenom dvě cesty — je to víra nebo nevíra. A jsi ovládán buď jedním nebo druhým.

Tedy, Bůh byl na počátku Slovem a stal se tělem a přebýval mezi námi. On byl tím Slovem, On je Slovem! A když Bůh přebývá ve vás, je to pravdivé Boží slovo přebývající ve vás, kdy můžete zdůrazňovat všechno, co On řekl, svým „amen“. Je to Bůh, který přebývá ve vás.

28 Tedy, jestliže si všimnete, tito nevinní lidé s kadidelnicemi v rukou, se svatým ohněm ve svých rukou; a Bůh otevřel zem a spolkl je a oddělil je od Mojžíše, protože Mojžíš se oddělil od nich. A Mojžíš varoval shromáždění: „Nezahrávejte si s touto skupinou. Vyjděte z jejich středu!“ Dobře, vy znáte Písmo, přečtete si 16., 17., 18. kapitolu, jestli je najdete. „Oddělte se od těchto hříšníků, nevěřících hříšníků. Vyjděte z jejich středu, protože oni spějí k záhubě i spolu se vším, co mají.“ A země „pochopila“ a propadla se s těmi muži držícími Jeho svatý oheň. Nevinní muži svedení člověkem.

Stejně tak je tomu i dnes! Je mnoho nevinných lidí, kteří vpadnou do této pasti tradice, drží v ruce svaté Slovo a jen tak na oko se z něho snaží kázat. Viděl jsem, jaký výraz v obličeji měl hned potom kazatel, metodistický kazatel... byl metodistickým kazatelem až do minulé neděle večer. A když se podíval; myslím si, že to pro tebe hodně znamená, bratře, doufám, že jsi z toho venku.

29 Dobře, podívejte, oni drželi kadidelnice, ve kterých hořela sladká vůně před Bohem, a tyto ruce je držely, a přesto zhynuli s kadidelnicemi v rukou, protože se snažili dělat něco, i když v upřímnosti, leč proti Slovu Božímu, snažili se z toho udělat organizaci. Říkali: „Ty si toho na sebe bereš příliš moc. Kdo jsi, že si troufáš tvrdit, že máš celé Slovo Boží?“

Oni pohořeli v tom, že neviděli Mojžíše jako posla pro tamtu hodinu. Vidíte, on měl „Tak praví Pán“. Na zemi nebyl nikdo jemu podobný. Měl poselství, a tito lidé to nebyli schopni uvidět. A Mojžíš měl přesně to „Tak praví Pán“. Jistě. V pořádku.

30 Tedy, tuto věc shledáváme i dnes. Dobří lidé, velicí muži, vzácní muži se snaží kázat Slovo Boží, (které drží ve svých rukou) na základě nějaké tradice lidského původu. Seknou sem, seknou tam, udělají to a „připoj se k této církvi a změň svoje členství,“ a duchovně umírají s tím Slovem ve svých rukou! Rozumíte?

Oni nemohli uvěřit Božímu poslovi s jeho poselstvím pro tamten den. Nebyli schopni pochopit, proč veliký Bůh nemohl působit skrze celou skupinu lidí a vložil to všechno pouze na jednoho člověka.

S kolika z nich jsem dnes mluvil: „Co máme dělat, bratře Branham? Víme, že máš pravdu, ale co máme dělat? Organizace nás vyšoupne a nemáme místo, kam bychom mohli jít.“ Je mi jich líto; ale je určité místo. Říkáte: „No, museli bychom padnout hladý.“

David řekl: „Byl jsem mladý a teď jsem zestárl, ale nikdy jsem neviděl spravedlivého opuštěného, ani semeno jeho, aby muselo žebrať chleba.“

31 Přesně na tomtéž základě zavrhl Ježíše. Oni byli tak omotáni svými denominacemi a svatým kněžstvím a svatými budovami a svatými církvemi a svatými chrámy, že nebyli schopni uvidět Boha v Jeho lidské svatyni. „Ty, člověk, děláš ze sebe Boha.“ Vidíte, oni byli do toho tak zamotáni. Tito muži byli do toho tak zamotáni, že viděli, že Dátan a ti ostatní mají pravdu. Nimrod byl tak omotán myšlenkou, že dokáže udělat něco, co by pozvedlo lidi nad Boží hněv. Adam si byl tím tak jist, že když si zakryje svou nahotu, tak to Bůh neuvidí. Ale to nelze zakrýt. To musí zakrýt sám Bůh. Vidíte? Rozumíte? To zakryje Boží program, ne vás. Vždy tomu tak bylo. Oni nebyli schopni uvidět Ježíše v Jeho svatyni jako Boha projeveného v těle.

V dnešní době, když vidím, že tato slova Bible byla tak okleštěná tradicemi, vzbuzuje to ve mně poněkud špatné pocity. Lidé s upřímnými srdci, kteří tam stojí a slyší Slovo, ví, že to je pravda, ale neodvážejí se ani pohnout, protože jejich tradice je vyučuje něčemu jinému. Umývejte hrnce a pánve, bratři, dělejte to tak dále. Ale já a můj dům, my bereme Krista, Slovo, vidte.

32 Vezměme na chvíli 3. kapitolu Jana; Nikodém, mistr, představený veliké denominace, která se jmenovala Sanhedrin. A oni se shromáždili a ustanovili si svou tradici. Ten byl z farizeů a ten byl ze saduceů, měli tehdy svou denominaci a své rozdíly, a tak oni... Ten muž byl mistrem, představeným toho velikého Sanhedrinu, význačný učitel. Znal Písmo, alespoň si to myslel. Byl s ním obeznámen podle jejich tradice. Neřekl Ježíš: „Zbavili jste svými tradicemi Boží přikázání účinnosti.“

Vidíte, kvůli svým tradicím! Čím to je? Oni do Slova umístili svůj vlastní výklad, místo toho, aby to, co je v něm řečeno nechali na pokoji. Říkají, že to nemá takový význam. Všimli jste si, že to je ten stejný hlas, kterým ďábel mluvil k Evě na začátku, aby začal s první organizací, vidíte? „Určitě to tak není. Víš, Bůh to neudělá.“ Vidíte? To je jedno a totéž. Stejně tak je tomu i dnes.

33 Teď si všimněte toho vladaře, jak přišel k Ježíši. Tak tedy, především přišel, aby hledal věčný život, aby našel spasení. A přesto, muž takového kalibru byl mistrem v Izraeli, ale ten mistr v Izraeli přišel k muži, o kterém nemáme, co se týče jeho školy žádnou zprávu. Starý, letitý muž, starý kněz, mudrc, přišel k mladému muži. Takový aristokrat, jakým on byl, boháč, přišel k žebrákovi, který neměl místo, kde by složil hlavu, aby se Ho zeptal na cestu spasení a života. Byl to první případ, že by někdo ze Sanhedrinu jako Nikodém přiznal, že v Ježíši něco spatřil, což neudělal nikdo jiný z jejich organizace. Oni sice viděli, že v NĚm něco bylo, protože on řekl: „Rabi, víme, že Ty... my...“ Dobře, ale oni to nepřiznali, protože Ho zavrhl, vidíte. „Víme, že jsi učitel od Boha, protože nikdo nemůže dělat tato znamení, není-li s ním Bůh. My to víme.“ Ó, aj! organizace!

34 Dobře, všimněte si, že Ježíš byl Božím projevením. Tedy, nikdo nemůže dělat tato znamení, není-li Bůh s ním. Oni věděli, že v tom muži bylo něco jiného. On byl světlem pro ten den. Byl Božím svědkem.

Stejně tak Chóre viděl tutéž věc v Mojžíši. Oni v tomto dni neměli takové muže jako Mojžíš. On byl Božím svědkem toho dne, pokud se jednalo o Boží moc. Chóre a jeho skupina to v Mojžíši viděli. Ale nechápali, že by to mohl být Mojžíš. Mojžíš nedokázal otevřít Rudé moře, Mojžíš nedokázal na zem seslat pohromy. Byl to Bůh v Mojžíši, protože oni prostě nebyli schopni uvidět Boha, který představil sám sebe ve svědku, neboli ve světle pro tento den. Chóre chtěl utvořit celou skupinu lidí a něco do toho vnést.

35 A právě k tomu je dobrá organizace, vnést do toho nějakou nečistotu a takzvané „křesťanství“. Poslat chlapce do školy, takového, který o Bohu neví víc než Hotentot o egyptském rytíři, poslat ho tam, dát mu vzdělání a naučit ho psychologii a dát mu doktorát filozofie nebo z něho udělat doktora nebo bakaláře umění nebo něčeho jiného. A pak ho posílají kázat evangelium, člověka, který nebyl nikdy spasený, který popírá panenské narození a zmrtvýchvstání, popírá Božské uzdravení, popírá Boží moc, popírá všechny zásady, za které Ježíš umíral. Popírá Marka 16 jako inspirovaný text, popírá, že „tato znamení budou provázet ty, kdo uvěří“, zatímco to řekl Ježíš, samotné Slovo; popírá Skutky 2:38, popírá ta ostatní místa, která jsou inspirovaná. Snaží se vzít tradici lidí, kteří o tom nic nevědí, a kritizovat to. A když jim řeknete pravdu a poukážete jim na ni, oni se stydí pohnout, a to kvůli své organizaci.

36 Chóre dělal totéž; viděl Boha v Mojžíši, viděl, že to byl Boží zástupce, který skrze něj působil. A Nikodém viděl Boha v Kristu: „Nikdo nemůže tato znamení dělat, není-li s ním Bůh.“ Nikodém už v této organizaci byl a snažil se z toho dostat ven. Chóre byl mimo, ale snažil se takovou udělat, aby je do ní dostal. V tom byl ten rozdíl. Nikodém se snažil najít spasení a dostat se z této věci; byl v tom již od svého mládí. Byl v tom zkušený, ale toužil po spasení. Avšak Chóre usiloval o to, aby si udělal místo, kde by se mohl stát nějakou důležitou osobností.

37 Tak je to s lidmi v dnešní době. Je to problém křesťanství — máme tolik falešných napodobenin. Letniční lidé, promiňte mi to vyjádření, u nich se to tím jen hemží, tou tělesnou napodobeninou! Ať jen Bůh vzbudí nějakého muže a dá mu něco, a všichni v celé zemi se budou snažit tuto osobu napodobit. Copak si neuvědomujete, že to znamená smrt pro váš vlastní tým? Když hrajete fotbal... „A závod,“ jak to řekl Pavel: „Musíme běžet ten závod s trpělivostí.“ Muž, který má míč; nesnažte se mu ho vzít, ale snažte se ho bránit. Ale místo toho, jelikož nepatří k vaší organizaci, snažte se mu ho vzít. A nějaký neohrabaný člověk, který nemůže... zakopne tak říkajíc o květinu na koberci a on se vám ho snaží vzít. Je to tak. Tak tedy, chci to vyjádřit duchovně, promiňte... Dobře, on klopýtne o takovou malichernost, jako jsou Skutky 2:38; on určitě klopýtnul. Když klopýtne na Markovi 16, jak by mohl zvládnout něco takového? Rozumíte? To je ta hlavní lekce o Kristu. A ta zásadní věc, která byla předmětem diskuse na Nicejském koncilu, oni na tom po uplynutí těch dlouhých let stále klopýtají.

38 Oni usilují... Chóre usiloval o to, aby ustanovil organizaci a dostal se do toho. A Nikodém v ní byl a jednalo se mu o to, jak se z ní dostat. Nikodém byl přijat a dostal se z ní, zatímco Chóre v ní zahynul. Zahynul ve svém vlastním úsilí. Ó, aj!

Organizace, ve které se Nikodém nacházel, věděla, že Kristus byl poslaný Bohem. On to každopádně řekl. Nikodém to zde ve 3. kapitole vyznal: „Rabi, my víme, že jsi učitel, který přišel od Boha, protože nikdo nemůže dělat tyto zázraky, kdyby s ním nebyl Bůh.“ A ta samá skupina Jej kvůli jejich organizaci nazvala Belzebubem, kvůli Jeho moci vymítat dábly. Řekli: „On svou naukou svádí naše lidi.“ Stejně to je i dnes. On svádí, a co?

39 Ježíš řekl: „Dělám pouze to, co se líbí Otci, já jen dodržuji Slovo Boží“ — protože On byl Slovem. On nemohl dělat nic jiného kromě Slova.

Ale kvůli jejich organizaci, kvůli jejich způsobům, svázali lidi v srdcích. Oni to sice ve svých srdcích věděli, ale jejich organizace jim nedovolovala, aby u toho zůstávali. Proto, aby si udělali únikovou cestu a aby přešli tomu, že by lidé z těchto organizací odcházeli („všichni jdou za Ním“), aby zadrželi lidi před opuštěním této organizace a následováním Boží pravdy (a tou pravdou byl On: „Já jsem pravda a světlo“), aby je pozdrželi od následování toho, řekli, že On sváděl lidi. Zamyslete se nad tím! Muž, který ve svém srdci věděl, že byl Bohem a že Bůh byl v Něm („nikdo nemůže tyto věci vyslovit nebo je nemůže dělat, jedině když je s ním Bůh“), a s vědomím toho a vyřčením toho a vyznáním toho a pak se odvrátí a nazvou ho „Belzebubem, svůdcem lidí (jejich lidí) skrze Jeho nauku.“ Ó, aj!

40 Nikodém si uvědomoval, že On byl prorokem. Tedy, on byl jediným v této organizaci, který natolik miloval Boha a tak se ho bál, a rozpoznal na základě Starého zákona, že tento Muž splňoval tyto požadavky a byl dokázaným a obhájeným prorokem poslaným od Boha. Tento muž, chci ho poctit, i když přišel v noci, ale přišel. Byl na tom mnohem lépe než spousta našich učitelů v dnešní době. Oni nepřijdou vůbec. Nikodém nakonec přišel. A tak ho neodsuzujeme, pokud jsme vůbec nepřišli. Nikodém věděl, že On byl prorokem, a měl Boží bázeň. Nechtěl dovolit, aby ho tento Muž opustil. To Světlo toho dne. Nezáleželo na tom, jak to bylo protikladné, v jaké míře jeho organizace mluvila, že je to neshodné, on viděl, jak Bůh tohoto Muže potvrzuje a věděl, že On byl prorokem. A pokud On byl prorokem, Slovo Páně přichází k proroku; a věděl, že On ví, o čem mluví, vidíte. A tak šel k Ježíši, přál si poznat, jak obdržet spasení. Jestli ten Muž byl prorokem, bylo s Ním Slovo Boží a On bude znát cestu spasení.

41 Ale co se musel Nikodém naučit, je to, co se také musí naučit mnozí lidé z těch denominací v dnešní době. Nikodém se musel dozvědět to, co by se měli dozvědět lidé z těch denominací v dnešní době. On byl více než prorok. On přišel k Němu, aby se dozvěděl, aby mu bylo řečeno, jaká je cesta života. A sám Ježíš byl tím životem. „Kdo má Syna, má život.“ A tak on se nemusel naučit nějakou nauku, on měl přijít a přijmout tuto Osobu. Tak je to i dnes! Ten hlavní úhelný kámen je znovu zavržen. A čím je ten hlavní úhelný kámen? To je samozřejmě Slovo. Kristus, On je tím Slovem.

On se musel něco naučit. On si myslel: „Dobrá tedy, tento muž je prorok. On je jen prorok.“

42 A tak, všimněte si, Ježíš mu neodpověděl na jeho otázku, jenom ho pokáral za jeho slepotu. On byl více než prorokem. Byl Slovem. Byl tím zářivým světlem Slova! Byl Bohem zářícím skrze jistý nástroj, jež poukazoval, že to byl Bůh v člověku; On byl tím Slovem. 1. Janova 1. kapitola... Svätý Jan 1. kapitola říká: „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bohem... A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ A zde bylo to Slovo svítící skrze drobnou a křehkou lidskou nádobu, a to oslepilo tu organizaci. Ale On přišel, aby získal jednotlivce. On byl více než prorokem. Byl Slovem! On je životem. On vás nemusel učit o nějakém přicházejícím životě, On byl tím samotným životem! On byl životem. Byl

světlem. Byl životem. Byl věčným životem. Ten život byl v Něm. A On byl samotným Dárcem věčného života. Kdo má Syna, má život. A tak vy musíte... Nestačí jenom slova, která o Něm něco vyučují, musíte mít Jeho samotného.

43 Vy řeknete: „Ó, lidé, posadte se a naučte se Bibli a všechna ta řecká slova a jejich definice a rozdělení na části, a tak dále.“ A stejně se o Bohu nic víc nedozvíte! Rozumíte? Ne! Ten, kdo zná pravidla, ten kdo vlastní plán? Je to ten, kdo má Syna, kdo má Jeho, tu Osobu. To je ten, jenž má život.

Nikodém věděl, že má určité poznání o životě, ale nevěděl, že On byl věčným životem. A to byl právě ten Muž, se kterým hovořil, ten posel, to světlo toho dne, to světlo světa. „Světlo svítí ve tmě, ale tma ho nepohltila. Přišel do svého vlastního a jeho vlastní Ho nepřijali.“ A proč? Proč? Protože byli zorganizováni, oni vsadili na umývání hrnců a pánví a tradice a nedokázali vidět Slovo, které se stalo tělem.

44 To se opakovalo. To se znovu opakovalo. Historie se občas opakuje. Ano, On si byl jist, že věděl o životě, ale Nikodém nevěděl, že tím životem byl On. Stejně je tomu i dnes. Tak mnoho lidí se snaží udělat z Ježíše, ach, nějakého významného učitele, snaží se dokonce tvrdit, že On byl prorok. Ale zkuste jen říct, že On byl Bůh — to je už přespříliš. Rozumíte? Ale On byl Bohem a je Bohem a vždycky Bohem zůstane. A tím to hasne. To je pravda.

Všimněte si, On Nikodémovi neřekl, když k Němu přišel, neřekl: „No, Nikodéme, velice si tě vážím, že jsi mistrem v Izraeli. Něco ti řeknu: Ty hledáš věčný život, ale možná bys měl zdokonalit svoje vzdělání. Správně se nevyjadřuješ.“ Jaký nesmysl! „Ó, možná bys měl hledat nějaký úřad ve své denominaci, abys měl věčný život.“

O to se právě v dnešní době pokoušelo tolik lidí. Ó, o vyšší úřad, oni se chtěli stát z pastorů státními presbytery nebo nějakými biskupy nebo ještě něčím jiným. Ale to nemá s Bohem vůbec nic společného.

45 Sledujte, co On v přítomnosti takové osoby udělal. On ho pokáral za to, že si neuvědomil hodinu, ve které žil: „Ty mi chceš říct, že jsi učitel v Izraeli a nejsi schopen tyto věci pochopit; přece,“ řekl, „člověk se musí znovu narodit.“

„Cože,“ řekl, „já, starý muž, mám vejít znovu do lůna své matky?“

On řekl: „Ty jsi biskup nebo kardinál nebo státní presbyter v Letniční církvi nebo nevím kdo, nějaký veliký muž v této organizaci a ty neznáš Písmo?“

„Ó, my máme přece Mojžíše.“

„Kdybys znal Mojžíše, tak bys znal i mě, protože on byl právě tím, který o mně mluvil.“ Ale ne podle jejich tradic, podle jejich organizací, v tom byl ten rozdíl. Ale Mojžíš o Něm mluvil, a On byl právě tím, o kterém Mojžíš mluvil, a oni Ho přesto nepoznali. A proč? Byli tak spoutáni svými tradicemi, že Ho nepoznali.

46 A vy, mí bratři, kteří vezmete tuto pásku, nevypínejte ji. Na okamžik, podívejme se těmto věcem zpřímá do očí. Já vás miluji, vy jste pastýři. A já se nesnažím být člověkem, který všechno ví. Kdybych ve vás vzbuzoval takový dojem, klidně tuto pásku zastavte a modlete se za mě. Ale já se vám snažím přinést něco pravdivého. Nedovolte, aby vás to obešlo.

Tedy, já respektuji lidský pořádek, a tak dále, ale pokud se jedná o to, že zakládáte tyto organizace... Podívejte na farizee; oni nechtěli mít nic společného se saducei, protože saduceové nevěřili ani v anděla ani v ducha ani ve vzkříšení ani v žádnou z těchto věcí. A farizeové vlastnili obě tyto věci a oni proti sobě bojovali. A teď, jednotáři věří v jednu věc, trojiční věří v jinou a metodisté v jinou a presbyteriáni v jinou a zavedli jste jisté postupy. A co jste tím docílili? Rozdělení bratrství. Mimochodem, za chvíli vyhledáme to místo v Bibli, čím to je a co o tom říká Bůh.

47 Tedy, ne, on mu neřekl, aby to zdokonalil. Jednoduše ho napomenul za neznalost té opravdové věci. „Ty jsi učitel v Izraeli a neznáš tyhle věci? Kdybych ti mluvil o pozemských věcech a ty bys mne nepochopil...“ Zvažte! „Učitel, vysoký úřad v ortodoxní církvi, biskup, kardinál a není schopen pochopit tyto dětinské přirozené věci, o kterých mluvím. Jak potom může pochopit ty duchovní věci z nebe?“

Ale ten starý negramotný rybář, který se neuměl ani podepsat, on to pochopil, vidíte, a byl učiněn hlavou církve v Jeruzalémě, Petr. Vidíte? Ó, „všichni, které mi dal Otec, přijdou,“ vidíte. Oni to uvidí. Oni tomu uvěří. Budou podle toho jednat a budou si vědomi toho, že je nic nezadrží.

48 Tak jako jeden farmář. Ví, že není vhodné mluvit vtipy, ale jen jako ilustraci. Vyprávělo se o jednom farmáři, který posadil kvočnu a neměl dost vajec, a tak pod ní dal kachní vejce. A když se ta malá kachna vylíhla, byla pro ta kuřata tou nejzábavnější podívanou. Měla podlouhlou hlavu a chodila a místo toho, aby kdákala, tak kvákala; a všechna ta kuřata zobala na dvorku, ale to nebyla její strava. Přesně tak. A jednoho dne je ta stará kvočna vyvedla za stodolu, aby si nachytala nějaké kobyly a tam pod

strání byl rybník. A najednou od toho rybníku zavál vítr a ona pocítila vodu. A to byla její přirozenost. Ta stará kvočna řekla: „Kvok, kvok, kvok, kvok, vrať se zpět!”

Ona odpověděla: „Kva, kva, kva,” a běžela rovnou do vody. Proč? To byla od začátku malá kachna. Nezáleželo, jak moc ta kvočna kdákala, ona byla stále kačenou.

49 A tak je to s člověkem, pokud je předurčen k věčnému životu. Když uvidí Boží světlo, neexistuje žádná organizace na světě, která by ho mohla kdákáním získat zpět. Ne. Proč? To je jeho povaha. Mohl žít dlouhou dobu na dietě s těmi slepicemi a zobat ten brak a ty společenské otázky, ale když přijde na místo, kde najde něco jiného, on to pozná. „Ovce slyší můj hlas,” řekl Ježíš, „a za cizím nepůjdou.” Oni můžou následovat něco zvláštního, ale v jejich nitru je něco odlišného. Ale ať jenom jednou uslyší pravdu a sledujte je. „Všichni, které mi dal Otec, přijdou ke mně.”

50 Ano, On ho pokáral za nevědomost. „Ty jsi učitel v Izraeli a nevíš o tom? Ty se musíš znovu narodit!” Tedy, ten přirozený člověk; všimněte si tady něčeho: „Musíš se znovuzrodit.”

Tedy, přirozený život, pokud máme přirozený život, abychom mohli být aktivní v tom přirozeném životě, v těch přirozených věcech, musíme mít přirozené narození. Oni nejsou prostě odtrženi od nějakého stromu a přilepení někam jinam. Snažili se o to, ale to nefungovalo. To musí být opravdové narození, přirozené narození. Abyste se mohli stát aktivní a abyste mohli mít pět smyslů a mohli chodit, mluvit, vidět, chutnat, čichat, slyšet, všude se pohybovat, a tak dále, protože tehdy jste lidskou bytostí, protože tak podléháte všem těmto věcem, protože to obnáší ten přirozený život.

51 A v takovém narození, se někdy stáváme velice chytrí v té světské moudrosti nebo v jiných záležitostech tohoto světa; stáváme se prezidenty nebo významnými učiteli, jako mistři mechaniky, vědci, a tak dále. A vy víte, že od samého začátku to byly Kainovy děti, které měly tento druh moudrosti; Setovi potomci byli pokornými pastýři. A Setovy děti byly zbožnými lidmi. Kainovy děti byly vždy chytré, vysoce vzdělané, byli to doktoři a velicí muži. Je to tak. Říká to Bible, víte, ona to vyučuje. Velice pobožní a na konci zahynuli. My jsme se stali moudří tím, že jsme chodili do školy, nabírali jsme vědomosti, a tak dále, stali jsme se velice moudří, chytrí. A naučili jsme se dělat věci a mluvit určité věci a někdy jsme dokázali přechytračit člověka, který je naplněn Duchem svatým. Neřekl Ježíš: „Děti tohoto světa jsou moudřejší než děti Království?” Jistě, protože ony pomocí svého intelektu dokážou mluvit a přechytračit a přelstít a dokážou vzít Písmo a překroutit ho a způsobit, že říká to, co ve skutečnosti neříká.

52 „Ó, ono to tak ve skutečnosti neříká.” Když to nějaký člověk řekne, nechte ho na pokoji. Bůh bdí nad svým Slovem, vidíte, to říká Bible. Je to tam napsáno tak, jak to má být. Rozumíte? Tedy, je to tam tak vloženo, aby to svedlo ty moudré a způsobilo, že o to budou klopýtat. A je to tak jednoduché, a proto klopýtají, vidíte. V pořádku.

Celá tato moudrost a věci, které dokážou nahromadit, a přesto to pochází z... to narození je ze zdola, z této země. Je pozemské a je proti Duchu Božímu. To první narození nás činí aktivními zde, ale činí nás zároveň smrtelnými lidmi, a to kvůli tomu hříšnému aktu v zahradě, díky kterému člověk přichází na tento svět z ženy. A člověk, který se narodil z ženy, je krátkého věku, a člověk, který je narozen z Krista, je věčný. Job řekl: „Člověk, který se narodil z ženy, je krátkého věku a plný lopotění.” Všimněte si: „Člověk, který se narodil z Krista, se musí narodit seshora, ale člověk, který se narodil ze země, se stal moudrý, takže dokáže dokonce přelstít.”

53 Podívejte, jak je ďábel lstivý. On oklamal každého kněze, který přišel na tento svět. Opravdu. On klamal a dělá to dále. Ano, zcela jistě. On byl chytrý. Ale jednou potkal někoho, kdo se mu vyrovnal a který ho porazil. A jedinou věc, kterou potřebujeme udělat, je, abychom se na Něj spolehli. On ho už totiž porazil, vidíte.

Ale to je ze zdola, tato moudrost, kterou člověk nahromadí, aby dokázal a ukázal všechny tyto věci a proč by člověk měl dělat to a proč by měl dělat tamto, a je to rozporuplné a je to v nepřátelském stavu (tělesná mysl) vůči Bohu. To říká Písmo. Je to pravda. Nezáleží na chytrosti; oni to dokážou překrucovat. Rád bych viděl někoho, kdo by mi ukázal, kde měl Bůh někde organizaci nebo nějakou nařídil. On ji přeče tady v Bibli jenom zavrhuje. Nezáleží, jak chytrí se snaží být, je to pravý opak! Jak se může postavit moudrost a přesvědčit vás a způsobit, že se budete cítit takoví maličci, když vám o tom řekne — ale je to v rozporu s Písmem.

54 Někdo mi řekl: „Bratře Branhame, mám proti tobě jednu věc.” Pověděl: „Ty jsi z hnutí ‚Jenom Ježíš’.”

Řekl jsem: „Nejsem. Já nepatřím k žádné organizaci.”

Presbyter jednoho státu mi jednou poslal vzkaz tohoto znění, řekl: „Někdo mi řekl, že ty jsi byl v hnutí ‚Jenom Ježíš’, bratře Branhame.”

Řekl jsem: „To není pravda. To je špatné.”

Řekl: „Bylo mi řečeno, že věříš ve svobodnou lásku a že člověk může opustit svou manželku a najít...“ No, vidíte, to jsou ďáblovy lži. Vy o tom víte.

Řekl jsem: „Jsem úplně proti takovým nebiblickým věcem! Věřím ve svatost a čistotu. Věřím, že muž je vázán *zákonem* ke své ženě, dokud jsou naživu. A neměl by sis ji brát, dokud se nejdřív nepromodlíš.“

55 A „Jenom Ježíš“, ta skupina „Jenom Ježíš“, nemám proti nim nic, jsou stejně dobří jako každá jiná skupina, co se mne týče. Ale oni nesprávně křtí, oni křtí k obnovení. A já věřím, že my jsme obnoveni Duchem svatým, ne vodou. A já používám ke křtu jméno Ježíše Krista a nenajdeme žádné místo Písma v Bibli, které by obhajovalo... které by říkalo něco jiného. V Bibli nenajdeme nikoho, kdo byl pokřtěn ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého. Chtěl bych, aby ke mně někdo přišel a ukázal mi, kdy byla tímto způsobem pokřtěna nějaká osoba. Tedy, pokud je to nebiblické, přestaňte to dělat!

Říkáte: „Na tom přece nezáleží.“

Pavlovi na tom záleželo. On jim přikázal, aby byli znovu pokřtěni ve jméno Ježíše Krista a aby přijali Ducha svatého. A Pavel řekl: „Kdyby anděl z nebe (Galatským 1:8) přišel a učil jiné evangelium, než to které jste se naučili, ať je proklet.“

Vidíte, to je tradice.

56 Mluvil jsem nedávno s jedním významným člověkem. On řekl: „Bratře Branhame, já nemohu, já vím, že to je pravda,“ řekl, „ale co já s tím mohu udělat?“

Řekl jsem: „Poslechnout!“

On řekl: „Víš dobře, já mám přece dobrou pověst mezi lidmi.“

Řekl jsem: „Ale já si přeji dobrou pověst u Boha, a tak jsem poslušný Jeho Slovu. A vy se musíte sami rozhodnout, jestli budete sloužit Bohu nebo člověku.“

Ale oni mají své velké organizace a ustanovili si své vyhlášky a drží se jich. A jako první se to stalo v Římskokatolické církvi. To je pravda. Byl bych rád, kdyby mi někdo ukázal něco jiného. Já také čtu historii, víte. A tak si pamatujte, je to katolický křest. A všichni, kteří jsou pokřtěni tímto způsobem, jsou pokřtěni do katolického společenství. Mohl bych vám to dokázat dřív než skončí tento večer, bude-li vůle Páně. Je to tak. A to je důvod, proč se musíte vrátit.

To není hnutí „Jenom Ježíš“. Tak tedy, je spousta znamenitých lidí v církvi „Jenom Ježíš“, mnoho znamenitých mužů v Božích sborech, v Církvi Boží, u metodistů, baptistů, presbyteriánů a katolíků. Ale žádná z nich není církví, ani jedna z nich, pouze jednotlivci, kteří jsou v nich, patří k Církvi. Ale to není denominace, kterou mají a která je dělá církví, i když o to usilují, aby to tak bylo. Ale jsou na omylu. Ještě chvíli a dostaneme se k tomu, ukážu vám za okamžik určité místo Písma.

57 Ano, abychom mohli být aktivní na zemi, musíte být narození tím přirozeným narozením, abyste byli aktivní. A takové narození, jak jsem již řekl, nás činí moudrými, rozumíte. Stáváme se chytrými a inteligentními, a to nám poskytuje náš intelekt. Avšak pamatujte, že toto narození je od samotného začátku rozporuplné. Je pozemské a protikladné Božímu slovu. Je hloupostí pro Boha a pro Jeho plán a je Božího plánu neznalé. Kdyby to tak nebylo, Nikodém by o tom věděl víc než Ježíš. Vidíte? „Ty jsi učitel v Izraeli?“ Vidíte? Sledujete, kam spějí vaše denominace, kam spějete vy, velcí muži, když se scházíte a posadíte se, dáváte dohromady své plány, kam to spěje?

58 Dovolte, abych řekl toto: Pokaždé, když Bůh na zem posílá světlo nebo něco z Písma, oni s tím vyjdou a jakmile ten člověk odejde, udělají z toho organizaci. A jakmile to zorganizují, chtěl bych se zeptat nějakého historika, který je zrovna tady nebo někde u pásky, aby přišel a ukázal mi to. Pokaždé, když člověk organizoval církev, ona na místě zemřela. A nikdy už nebyla vzbuzena. Je to v rozporu s Bohem. Je to v rozporu s Písmy. A proto jsem proti tomu, proti všemu, proti čemu je Bůh. A pokud je Bůh ve mně, pak budu proti tomu, proti čemu je Bůh. Jeho nepřítel je mým nepřitelem. Jeho Církev je mou Církvi. Jeho život je mým životem. On dal svůj život, On se stal mnou, abych se já skrze Jeho milost mohl stát tím, čím je On. Rozumíte? My jsme tato místa zaměnili. On se stal hříšníkem jako já a zemřel místo mě, na mém místě, abych se já mohl stát synem Božím, jako byl On.

59 Vidíte tedy, kam už dospěly vaše denominace (ještě jsme ani nezačali); jsou moudré, co se týče světské moudrosti, ale mrtvé, co se týče Božího plánu! Zastavme se teď na chvíli a zpětně si to prohlédněme.

Adam byl v rozporu s Božím plánem, protože neuposlechl Slovo. Chtěl si pro sebe zhotovit přikrytí — náboženství. To zklamalo, to vždy zklamalo, to, co se člověk snažil udělat. Nimrod byl špatný. Chóre zahynul. O co se jim vlastně jednalo? Aby si udělali organizaci.

A pak, když se nakonec zorganizovali, Ježíš konstatoval, že jsou mrtví! Řekl: „Máte oči a nevidíte.“

Máte uši a neslyšíte,“ vidíte. Řekl: „Jste slepí vůdcové slepých. Jestli slepý vede slepého, nepadnou oba do jámy?“ On řekl: „Ty jsi učitel v Izraeli a nerozumíš ani tomu, co znamená znovuzrození? Kdyby ses držel zpovzdálí od jejich tradic a držel se Slova, pak bys pochopil, že přicházím, abych dal lidem nové narození. Pak bys poznal můj den. Kdybys znal Mojžíše, pak bys znal i mne. Mojžíš o mně mluvil a řekl, že přijdu a hle, tady jsem! A pokud nedělám ty skutky, o kterých Mojžíš a proroci mluvili, že je budu dělat, tak mi nemusíš věřit. Jestli nedělám Boží skutky, tak mi nevěř. Ale pokud mi nevěříš kvůli tomu, že jsem člověkem, jestli mi nemůžeš věřit kvůli tomu, že jsem člověkem a dělám Boží skutky, věř těm skutkům, protože ony vydávají svědectví o věcech, které dělám.“

60 Ale tehdy, stejně tak jako i dnes; kdyby On žil na zemi v dnešní době, Sbory Boží by měly jednoho, jednotáři by měli jednoho a každý by měl nějakého Ježíše. Jistě. Jejich denominace musí být u míče, rozumíte. A pokud tomu tak není, pak za tím nestojí a bratrství se rozděluje.

Vzpomínám si na jednoho mladého chlapce, kterému říkali malý David. On je už dospělým ženatým mužem a myslím si, že má už i rodinu. Vzpomínám si, jak začínal. Přijel jsem do Sant Louis. Jednou jsem slyšel o nějakém mladém chlapci, kazateli, který tam tehdy přišel a řekl: „Ježíš, malý chlapec, narozený v jeslích. Maminko, jak to bylo dál?“ Ale ne v případě tohoto chlapce. Shodil si sako, vzal biblický text a kázal. Ale kým byl? Shodou okolností patřil ke skupině „Jenom Ježíš“. Jeho otec, pan Walker, patřil k hnutí „Jenom Ježíš“. No, Sbory Boží to nemohly snést. Oni si také museli opatřit malého Davida. Cože? I ti ostatní museli mít malého Davida. A jednou, když ten malý chlapec pořádal shromáždění tam dole na Floridě, nechal si mě zavolat, abych tam přijel a pomohl mu. A bratr Moore a já jsme na prvních dvou stránkách v novinách nečetli o ničem jiném než o malých Davidech. Každá církev měla nějakého malého Davida. Ó, propánakrále! Proč? Kdyby ta banda starších Božích rozpoznala v tomto malém chlapci dar, přivedl by do Království tisíce duší, rozumíte, takže by nakonec zapomněli na svou tradici ohledně tohoto muže, a tak dále. Bůh používal dar v jeho životě.

61 Když na začátku bylo představeno Božské uzdravování, všichni to cítili ve svých rukou, a dokonce rozpoznávali čichem nemoci. Ó, aj! A proč? Museli to dělat, jejich organizace byly v tom závodění pozadu. Vidíte, vy si myslíte, že vaše organizace předstihnou Boží plán. Ale Bůh má svou Církev, která jde každopádně kupředu; je to mystické tělo. K tomu se nelze připojit, do toho se je třeba narodit.

Chytří ve světské moudrosti, ale mrtví, co se týče Božích plánů. Pak mi tedy řekněte. Můžete jim mluvit a dokázat jim na základě Božího slova a zaslíbení, že se mýlí, ale oni to stejně neuvidí. Můžu se posadit a vzít Slovo a ukázat vám, že denominace se mýlí. Můžu vám ukázat, že vyznání víry, která v dnešní době máte jsou špatná, vidíte. Tato církevní věrovyznání. Ukázat, že jsou špatná. A oni řeknou: „Dobře, my jsme byli učení, abychom tomu věřili.“ Vidíte? Podle mého názoru je to potrava. Pokud víte, o čem mluvím — potrava pro děla. Ano, říkám to na rovinu. Oni to nevidí. Ježíš řekl: „Vy to nemůžete vidět, abyste ke mně nepřišli a neobdrželi život.“

62 Byl tam Nikodém, počestný muž, veliký muž, byl to biskup ve své církvi, proslulý člověk, všichni ho milovali; a on přišel k Ježíši a o životě nevěděl nic — vůbec nic. Byl toho naprosto neznalý, když ho Ježíš za to pokáral, ale svou upřímnost dokázal tím, že přišel. Ti ostatní nepřišli vůbec. Drželi odstup s veleknězem a s tím-a-tím a tím-a-tím biskupem. Vidíte? Drželi odstup a raději se přidrželi tradic svých starších, než aby poslouchali Boží slovo.

63 Dobře, můžete jim to říct, oni to stejně nebudou poslouchat. Není prostě možné... Dokážete si představit... Rád bych se vás na něco zeptal. Nechci být škodolibý. Tedy, bratři, kteří posloucháte tuto pásku, nechci to říct škodolibě. Dokážete si mě představit jak tam jdu a suk na stromě by se mě zeptal: „Jak se můžeš, propánakrále, takhle pohybovat? Já mám přece život, já jsem sukem na tomhle stromě.“ On může dokázat, že má život — ale špatného druhu. Pokud by se chtěl hýbat, jediný způsob, jak by se mohl pohybovat, vidět, chutnat, dotýkat se, čichat a slyšet; kdyby mohl mluvit a říct mi a zeptat se na to, mohl by to udělat jedině tehdy, kdyby se narodil stejně jako já. Amen. On to — ale on to není schopen žádným způsobem pochopit. Ale pokud se narodí stejným způsobem, jako jsem se narodil já, pak bude vědět to, co vím já. Amen. Ó, aj! Ano, prosím. Nemůžete vysvětlit suku na stromě, jak my se pohybujeme a vyvíjíme aktivitu; on by musel obdržet náš druh života, aby to mohl pochopit. Stejně tak je to s Duchem! Stejně tak je to s Duchem, jinak to nepochopíte. A i kdybychom se to snažili vysvětlit, každý pokus je bezvýsledný. Nejdříve je třeba přijít k Němu, protože jestli se člověk znovu nenarodí, nemůže Království ani vidět, řekl On — to znamená „rozumět mu“. Musíte se kvůli tomu znovuzrodit, abyste to pochopili.

64 Dobře, namítnete: „Já jsem znovuzrozen.“ A popíráte Slovo? Jak byste mohli? Přece váš život to potvrzuje, vaše vlastní skupina, ke které jste se připojili, že jste jeden jako druhý. Vidíte? Jen počkejte, až se dostaneme k těmto věcem, bude to během několika minut, rozumíte.

To přichází z Ducha. Jak můžete mluvit lidem, jež nejsou zrozeni z Ducha duchovní věci? Musíte být narozeni z Ducha, abyste mohli pochopit věci Ducha. Ježíš řekl: „Vítr vane, kam chce, a slyšíš jeho hlas, ale nevíš odkud přichází a kam jde.“ Vidíte? A tak je to s každým, který se narodil z Ducha. Oni ti to

nejsou schopni říct. Člověk, který se narodil z Ducha, nepřemýšlí sám, on dovoluje Bohu, aby přemýšlel.

65 Myslíte si, že bych se mohl postavit tady na pódiu a přemýšlet a pak říct tomu muži sedícímu tam vzadu: „Jmenuješ se John Doe a přišel jsi z takového a takového místa a udělal jsi toto. A před dvaceti lety ses oženil s jinou ženou a máš s ní děti.“ A že ty věci musí dát do pořádku, udělat to. Myslíte si, že kdybych přemýšlel, že bych něčeho takového byl schopen? V tomto narození tady na zemi se nám nedostává tohoto druhu moudrosti. Jedná se o něco víc. To musí přijít shora. A pak, když se narodíš z Ducha, seshora, život, který byl v Něm, v tom, který dělal tyto věci, řekl: „Skutky, které já dělám i vy dělat budete.“

66 Vaše narození se musí změnit. Byli jste svedeni. Možná jste mluvili i v jazycích, možná jste poskakovali sem a tam, mohli jste křičet, mohli jste dělat všechno možné, to nebo tamto, mohli jste být věrnými členy. Tak to bylo v případě Nikodéma, vidíte, ale jemu scházelo znovuzrození. A když popíráte Slovo a snažíte se je umístit někam jinam a něco s ním provádíte a takto ho rozptylujete, v tom případě Ježíš řekl: „Ty, kdo uvěří budou provázet tato znamení. Jděte do celého světa a kaďte evangelium všemu stvoření.“ Tak dlouho, jak bylo kázáno toto evangelium, bylo provázeno těmito znameními. A ukažte mi nějaké místo, kdy On to odebral z Církve. Ukažte mi Písmo, kde by řekl: „...to platí jenom tak dlouho.“ On řekl: „...do celého světa, ke všemu stvoření!“

67 Ano, musíte přijmout tento druh života, který měl On, abyste mohli tímto životem žít. A když uvidíte Jeho život, pak budete znát také Jeho Slovo. To je pravda. „Když On (osobní zájmeno, ne nějaká myšlenka, ne představa, ne senzace, ale) když On — Duch svatý přijde, On vezme všechny tyto věci, které jsem vám řekl a On vám je zjeví a ukáže i věci budoucí.“ To je narození. To je potvrzení, že to je Slovo. A když člověk řekne, že má Ducha svatého a popírá Slovo Boží a chce ho postavit někam jinam? Jak by Duch svatý mohl popírat své vlastní Slovo? Tedy, ukažte mi ve Slově organizaci. Tady to máte, vidíte. V pořádku.

68 Můžete si pomyslet na nějakého podnikatele... Dobře, vidíme, jak daleko pozadu zůstala naše církev. Můžete si představit nějakého podnikatele, který tady začal podnikat a je to opravdu prosperující podnik, ale okamžitě potřebuje nějakou pomoc. A on přijde za skupinou mrtvých lidí, mrtvol a řekne: „Mohli byste ke mně přijít pracovat?“ Z takových by neměl žádný užitek.

A proto organizace nikdy znovu nepovstanou. Rozumíte? Je to hromada mrtvých nevěřících, kteří se spolu shromažďují jako Nimrod, jako Chóre, jako skrze všechny věky. Jak můžou... jsou pro Něj nepoužitelné, On nikdy nepoužil organizaci. Ani nemohl. Ona je již mimo Boží vůli, dostala se mimo ní. Jsou mimo dosah, nejsou ani k nalezení.

69 Jak bychom se mohli přiblížit k člověku, který se nemůže pohybovat, který má ochrnutou hlavu, ruce, nohy, a řekli byste mu, že chcete, aby běhal, aby s vámi šel závodit a běžel ten závod s trpělivostí a odložil... vidíte. Jak by to mohl udělat, když není schopen pohybu? Je ochrnutý. Ze všeho nejdřív byste ho museli zbavit toho ochrnutí a potom bude schopen běhat.

A to právě potřebuje organizace, to Božské uzdravení. Ó, aj! Doufám, že nenacházím... že to nezní kriticky. Podívejte, já nechci kritizovat, ale jestli hřebík není úplně zatlučený, dá se lehce vytáhnout. Rozumíte? A proto je denominace pro Ducha svatého nepoužitelná. Jakmile...

70 Vzpomeňte si, věřím, že Martin Luther měl Ducha svatého. Bezpochyby. Možná ne v takovém rozsahu jako je dnes, protože nebyl ještě takto dán. Tím jsme procházeli, vy lidé z modlitebny, tady na této tabuli. Ale on věřil Bohu: „A ten, kdo věří, má věčný život.“ Nikdy jsem si nemyslel, že by existoval někdo, kdo tomu věří tak jako já. Přesvědčil jsem se o tom teprve dnes ráno. Poslouchal jsem Charlese Fullera, když jsem sem přijížděl. On také věřil, že znovuzrození není křest Duchem svatým. Znovuzrození znamená narodit se. A Duch svatý je křest, rozumíte. V pořádku.

71 Dobře, shledáváme, že člověk se musí narodit znovu, aby mohl být aktivní. V pořádku. Narodit se z těla znamená mít moudrost tohoto světa. A moudrost tohoto světa poslouchá tělesné učitele. To je pravda. Je to přesně tak. Proč člověk, který není znovuzrozen, když mu řeknete Slovo Boží, on bude poslouchat svého biskupa, presbytera, své organizace, místo Božího slova. Proč? On kromě toho nezná nic jiného. „Co? Víš, já se jednou můžu stát presbyterem.“ Cože, Nikodém byl učitelem. To bylo něco víc než presbyter, to bylo něco víc než pastor, to bylo něco víc. To byl rabín v Izraeli. Vidíte? Ano, on byl významným mužem, patřil k této skupině, ale o Bohu nevěděl skoro nic, vidíte. Vše, co věděl, to bylo trochu nějaké historie.

72 K čemu se nám hodí historický Bůh, pokud není dnes tím stejným Bohem? K čemu je nám dobrý Bůh Mojžíše, jestli dnes není tím stejným Bohem? K čemu je nám dobrý Bůh, který spasil člověka na kříži, ale nemůže spasit člověka nacházejícího se ve stejném stavu dnes? Tak jak to vždycky říkám: „K čemu to je dobré dát vašemu kanárkovi dobrá semínka a vitamíny, aby měl dobrá silná křídla a krásné peří a pak ho strčit do klíčky?“ Nerozumím tomu. Snažíte se mu říct o Boží moci a jiných věcech a strčíte ho někam do organizace, která takovým věcem dokonce ani nevěří. Rozumíte? Je to zbytečné. To je důvod, proč se to

nezdaří. Je to mrtvé. Není to k použití. Je to pro Boha nepoužitelné.

Zamyslete se. Duch svatý nikdy v žádné době nepoužil organizaci. Nikde v Bibli, nikdy v dějinách. Jestli je mi někdo na této pásce nebo někdo tady z přítomných schopn ukázat, kde Duch svatý použil nějakou organizaci nebo nějaké hnutí na zemi, ať přijde a řekne mi to. Chci, aby mi řekl, z které historické knihy to vzal. Víte, to není v Písmu, a tak bych si přál, abyste mi to ukázali v dějinách, odkud to pochází. Bůh nikdy nic takového nepoužil. On vždycky používá jednotlivce.

73 V pořádku, být narozený z Ducha. Tedy, být narozený z těla a mít moudrost tohoto světa; tato moudrost bude poslouchat tělesné učitele. Být narozený z Ducha znamená věřit a poslouchat biblickou nauku podle Ducha svatého. A člověk, který se narodil z Ducha, bude poslušný Slovu Božímu bez ohledu na to, co mu říká nějaká tradice. To je prostě to. Vy jste obrozeni, a proto to můžete vidět. Patřit k nějaké organizaci a vložit do toho veškeré naděje...

Tedy, já neříkám, že lidé v organizaci nejsou znovuzrozeni. No, chtěl bych se, bude-li vůle Páně, k tomu během několika okamžiků dostat. Jistě, oni jsou, ale jenom jednotlivci. Ale organizace nejsou znovuzrozené, zatímco jednotlivci, kteří se tam nacházejí, mohou být znovuzrozeni. Ale organizace se je jenom snaží odtrhnout od Boha. To je vše, co ony dělají. Oddělují vás. V pořádku. Nehledě na tělo, denominace učí tělo a je vždy v rozporu s vůlí Boží.

74 Být znovuzrozen znamená „být narozen shůry“. Znovu znamená „shůry“. Tuším, že o tom víte. Být znovuzrozen znamená „být narozen shůry“. Tedy, uvidíte; pokud si přejete, můžete si to prostudovat z lexikonu. Rozumíte? To znamená „být zrozen shůry“. Protože jste se narodili tady a teď jste se znovu narodili a musíte být narozeni tam z toho místa, abyste byli znovuzrozeni. Pak to Království je mnohem výš než toto království a je mnohem větší než toto království. Takže toto království je hloupostí pro tamto, zatímco tamto je bláznovstvím pro toto.

75 Tak jak častokrát říkávám. Vydali jsme se před nedávnm s manželkou na nákup do drogerie, bylo to před několika měsíci a viděli jsem tam ženu, která na sobě měla šaty. A byla to ta nejpřekvapivější věc, kterou jsem už dlouhou dobu neviděl.

Dobře, dnes ráno, neříkám to škodolibě, jsem slyšel někoho z jedné velké slavné organizace. Moje dcera a já, když jsme jeli na posvěcení modlitebny, cestou jsme poslouchali rádio. A píseň kterou zpívali, nějaký druh, kdo ví o čem, a o tom-a-tom, byl to klasický zpěv, který mi připadal, jako když žena zadržuje dech, až siná ve tvářích a pak si myslí, že zpívá. To je kvičení. Já miluji starý dobrý letniční zpěv, který vyvěrá z našich srdcí. Z uhláku nemůžeš vyloudit dobrý zvuk, ale zpíváte a děláte radostný povyk Hospodinu. Myslím si, že je to duchovní. Mám to rád. Ale takové zadržování dechu, takže sináte ve tvářích, skoro, že neumřete, a pak znovu přicházíte k sobě... Ani sami nevíte, co zpíváte. A jak to můžete očekávat od druhých? Je to tak. Ježíš řekl: „Mluvíme to, co víme.“ Je to tak. To je pravda. Měli bychom zpívat, ale dělat to ze srdcí, tak jak to cítíme.

76 A když oni skončili, moje dcera, která studuje hudbu, řekla: „Bratře,“ řekla, „to byla opravdová klasika.“

Řekl jsem: „Ano, ale kolik z tohoto sboru, který se skládal možná z padesáti lidí, podle tvého názoru, vydechuje také cigaretový kouř? Kolik v tomto sboru, podle tvého názoru, minulý večer, což byla sobota večer, si nedala společenský přípitek. Kolik z těch žen nemá ostříhané vlasy? Kolik z nich je nalíčených, když pastor před několika dny této církve řekl: ‚Bůh udělal svět hezčí, když vynalezl líčidla.‘“ Vždyť víme, že v Bibli byla jen jedna žena, která se líčila a Bůh ji hodil k sežrání psům. A my, každý kdo má nějaké ponětí o církvi a o pohanství, dobře ví, že líčení je pohanským zvykem. Vždycky to tak bylo, a přesto to ženy dělají. A muži kouří, pijí a vyvádějí, a pak se tam postaví a zpívají takovými hlasy. Za několik minut se k tomu dostaneme. V pořádku. Oni patří k nějaké organizaci a myslí si... Podle mého názoru, tam na soudu bude velké zklamání.

77 Být narozen z Ducha znamená věřit a jednat v Duchu, znamená porozumět a uvěřit ze srdce, že Ježíš je Kristem a že to je Jeho Slovo a že k tomu nemůže být přidáno nebo od toho vzato žádné jiné slovo, jinak vaše jméno bude vzato z Knihy života. Víím, že to je silné. Jestli k tomu přidáte jediné slovo podle své tradice nebo z toho jediné odejmete, vždyť sám Kristus řekl: „Vaše jméno bude vymazáno z Knihy života.“ Dobře, najděte mi organizaci nebo denominaci v Bibli. Utečte od toho. V pořádku. Nehledte na tělo, denominační nauky jsou v rozporu s touto Biblií. Ano. Být znovuzrozen znamená nové narození shůry. Narozen shůry a pak jsme aktivní ve věcech pocházejících shůry. Ó, aj! To je On sám jednající ve svém Slově skrze vás, kteří jste Jeho ratolestí z tohoto kmene.

78 A proto Ježíš řekl: „Jestli nedělám skutky svého Otce, nevěřte mi.“ Ó, jistě! Řekl: „Nikdo nevstoupil do nebe, jedině ten, kdo z nebe sestoupil.“ Sledujte, jak On zde upírá zrak k Nikodémovi, zatímco Nikodém... Víte, oni si mysleli, že On je člověk, že nemůže být Bohem. On řekl... řekl tam: „Nikdo nevstoupil do nebe, jedině ten, který z nebe sestoupil — Syn člověka, který je v nebi.“ To na něj bylo přespříliš. Jak mohl On, Syn člověka, sestoupit z nebe; jak mohl sestoupit z nebe a být tím stejným,

který vstoupil do nebe, a tím stejným, který stojí na střeše toho domu a mluví s Nikodémem a teď být v nebi? Dobře, on měl uvidět, že to byl Bůh. On je všudypřítomný, všude! Rozumíte? Ale on to ve svých tradicích nepoznal. Neměl duchovní myšlení. Měl tělesné myšlení, nemohl tomu rozumět.

On řekl: „Za koho mne, Syna člověka, lidé mají?“

Někdo řekl: „Nu, On je Synem Davida.“

Proč Ho tedy David nazval v Duchu Pánem, když řekl: „Řekl Hospodin Pánu mému: ‚Posaď se po mé pravici, dokud nepoložím nepřátele tvých za podnože nohou tvých.‘“ Jak to, že On je zároveň kořenem a rodem Davidovým? On byl přece před Davidem, On byl Davidem, On byl po Davidovi. Vidíte? „On je kořen a rod Davidův,“ tak to říká Bible, i kořen i rod Davidův. Jak tedy může být Jeho synem? A jak může být Jeho Pánem? Bible říká, že od té chvíle se Ho neodvážili na nic zeptat. Myslím si rovněž, že to byla správná věc. Ó, ano. V pořádku.

79 Člověk narozen shůry. A pak jsme aktivní, aktivní ve věcech shůry a pro Jeho život, protože Jeho život je v nás, jímž je Jeho Slovo, které samotné Slovo potvrzuje. Duch, který je ve vás, je Slovem učiněným ve vás. Duch myslí o Slově a je aktivní v potvrzování Slova.

Tedy, Duch není aktivní v žádné denominaci. On nemá zájem vytvářet denominaci, protože samotný Duch je s organizací v rozporu. Organizace se starají o světské záležitosti, přemýšlejí o pozemských věcech, stavějí veliké chrámy a naleštěné věci, veliké naleštěné organizace, naleštěné kazatele, a tak dále a tvoří tu nejlepší společenskou vrstvu města. Zatímco Duch usiluje o to, aby našel upřímná srdce. A Duch úzkostlivě bdí nad tím, aby zmanifestoval a projevil každé Slovo Boží jako pravdu. Jak můžete, jak by mohl Duch působit v nějaké organizaci, která to popírá, která vezme vyznání víry místo Slova. To není možné. A tak vidíte, to je mrtvé. Bůh nepřichází na takového druhu místa, aby pro sebe našel nějakou skupinu lidí, která by pro Něj pracovala, protože oni jsou už mrtví. Oni nevěří Slovu, jinak by tam nebyli. Rozumíte? Tedy, my jsme aktivní ve věcech shůry. Tedy, Duch smýšlí o Slově. Dobře, je to tak, protože Duch dává Slova života. Rozumíte? „Litera zabíjí, Duch dává život.“

80 Nuže, když jsem dnes sem přicházel, díval jsem se na veliké krásné stromy tam v lese, tam na těch vysokých kopcích, hnědé, žluté a mezi nimi byly zelené skvrny jehličnanů. Řekl jsem si: „Jestlipak víš, co to znamená?“ Řekl jsem: „Právě nastala smrt, ale Bůh udělal kytici a postavil ji tam na tom kopci. A to je pohřební kvítí. Život z nich se vrátil zpět do prachu. Bůh pochoval všechna jejich semena, z těch květů, a tak dále. On je pochoval a teď způsobil, že Jeho kytice odkvetla. A On se dívá na tento svět, protože to jsou smuteční květiny. Ale když na ně znovu zasvítí slunce, ta semena znovu ožijí.“ Amen. V pořádku.

Duch se zajímá o obhajobu Slova. A pokud přijímáš tradici místo Slova... Tedy, říkáte: „Dobře, bratře Branhame, my tomu všemu věříme, ale vím, že nevěříme tomuto.“ A to je právě ten bod, ve kterém jste se zastavili.

81 Jednou mi jeden kaplan vyprávěl, jak mu jistý kaplan řekl, myslím, že to byl spíše major, řekl: „Knězi, jdi tam, umírá tam velitel. Byl postřelen z kulometu.“

On tam šel a ten velitel bojoval se smrtí. Přinesli ho do stanu červeného kříže a on řekl: „Veliteli.“

Podíval se na něj, i když silně krvácel, řekl: „Ano, pane.“ Zeptal se: „Ty jsi kněz?“

„Ano.“ A on mu řekl: „Ty umíráš, veliteli.“

Odpověděl: „Vím.“

Zeptal se: „Jsi křesťan?“

Odpověděl: „Kdysi jsem jím byl.“

Zeptal se: „Kde jsi Ho opustil, veliteli?“ Řekl: „Najdeš Ho tam, kdes Ho opustil.“ Tak je to správné.

Velitel řekl: „Nemůžu si vzpomenout.“

Kněz řekl: „Rychle vzpomínej, protože podle toho, jak zápasíš se smrtí, ti už zůstává jen několik minut.“ Měl pootevřená ústa, krvácel z úst a uší, byl prostě rozstřílen kulometem. Řekl: „Měl by sis pospíšet, protože se ti naplňují plíce.“

A velitel začal přemýšlet, ležel tam a zápasil se smrtí. Najednou se na jeho obličej objevil úsměv: „Už vím.“

A on mu řekl: „Kdes Ho opustil? Začni odtamtud.“

Odpověděl: „Teď mě můžeš uložit ke spánku.“ Tam kde Ho opustil, tak tam Ho také našel.

Pokud vaše organizace učí něco, co je v rozporu se Slovem, vy Ho tam na tom místě opouštíte.

Vraťte se zpět, protože On je aktivní k obraně a k obhájení pravdivosti Slova. Takový byl Ježíš; vždy konal vůli svého Otce. Vidíte? V pořádku.

82 A tak podívejte, porozumění Nikodémovy organizace nemělo pro Boha žádný význam. Tedy, nezáleželo na tom, jestli byl v této organizaci nějakým velkým papalášem, jak bychom to nazvali, učitelem v Izraeli; celá jeho vzdělanost a porozumění neměla žádný význam, když se postavil před Kristem. Zasloužil si pouze, aby Jej pokáral. No, představuji si všechny lidi, jak říkají: „Svatý otče, Nikodéme. Svátý otče, Nikodéme. Skláníme se před tebou, pane.“ Ale když Ježíš... když on se postavil před Bohem, On ho pokáral za jeho neznalost. A tak vidíte, kam to všechno spěje! Zapomeňte na to; pojdte dál, pojdme k Bohu. V pořádku.

Ani Chóreho veliké porozumění neznamenalo nic. Stejně tak Adamovo. Každý z nich popíral Bohem potvrzené poselství. Poslouchejme teď pozorně. Chtěli bychom za chvíli vstoupit do hlubokých vod. Rozumíte? Každý z nich, oni zabředli do problémů, Nikodém, Chóre, Nimrod, a tak dále, protože nerozpoznali Božího posla s potvrzeným Slovem na ten den. Tedy, všichni to víme a mohli bychom se tím dlouho zabývat. Ale Bůh předpověděl a říká, že se stane nějaká věc. Lidé zakládají organizace vytvořené člověkem. Přesně tak. Oni věřili, že přichází Mesiáš. Ó, tito židé, ó, ano! Jistě. Ale když Ježíš přišel, tak jak přišel, oni řekli: „To nemůže být On.“ Pohořeli, pokud se jednalo o porozumění Slova. Tedy, Ježíš nepřišel v rozporu se Slovem (nebo ano?), ale přišel v rozporu s výkladem Slova té určité organizace. Mojžíš nepřišel v rozporu se Slovem, on přišel přesně podle toho Slova. Ale Chóre selhal v tom, aby to uviděl. A tak dál to pokračovalo stejnou cestou.

83 Teď pohledte. Poselství pro tento den, to nemůže být něco, co říká: „My máme pravdu, my to máme.“ To musí být předpověděno v Jeho Slově! A pak, když se to Slovo narodí, musí být tím Slovem náležitě obhájeno.

Ježíš byl náležitě obhájen Bohem na základě Slova. Řekl: „Kdybyste znali Mojžíše, poznali byste můj den.“ Dobře o Něm proroci mluvili, dobře proroci mluvili, kým je, a přesto je to zaslepilo a neporozuměli tomu. Vidíte? Ale Ježíš byl... tedy, ne...

Chtěl bych to zdůraznit kvůli pásce a pro vás také. Rozumíte? Posel s poselstvím pro dotyčný den!

84 Dobře, kdybyste přišli k Adventistům sedmého dne, oni říkají: „My to máme; jen dodržujte sobotu!“ Ukažte mi to ale v Písmu. Paní Eddie Bakerová řekla, že to má. Ukažte mi to. Svědkové Jehovovi říkají, že to mají. Ukažte mi to; vidíte. Metodisté řekli, že to mají. Ukažte mi to. Baptisté řekli, že to mají. Ukažte mi to. Ukažte mi kteroukoliv organizaci a já vám dokážu, že oni, jeden každý z nich je mimo Boží vůli. Jeden každý z nich je v rozporu, učí lidské nauky místo Slova Božího. Neznám ani jednoho z nich, jež by přijímali věci, které jsou opravdu napsány v Bibli takovým způsobem, jak tam jsou. To je pravda. Ale když někdo přichází a řekne: „Já mám poselství pro tento den,“ on musí být náležitě viditelný a předpověděný, že přijde.

Když Jan Křtitel vystoupil, oni se zeptali: „Jsi Kristus?“

On řekl: „Nejsem.“

Zeptali se: „Jsi tedy Eliáš?“

Odpověděl: „Nejsem.“

Zeptali se: „A kdo tedy jsi?“

On byl schopen prokázat svou totožnost, měl poselství na tu hodinu. Řekl: „Jsem hlas volajícího na poušti, jak bylo řečeno prorokem Izaiášem. No, jestli mé narození a život s tím nesouhlasí, pak mě nepřijímejte.“

85 Když přišel Ježíš, bylo to stejné. Posel s poselstvím, to musí být poselství předpověděné Bohem. A pak Bůh promlouvající skrze toho posla obhájuje svoji pravdu. Slyšíte? Rozumíte tomu? Pochopte to! To musí být nejdříve „Tak praví Pán“ — předpověděno. A pak ten posel s poselstvím musí být přesně tím, co řekl Bůh, že se v tom čase stane.

Tak to bylo s Mojžíšem. A proto on padl před Bohem na tvář a řekl: „Bože, Ty jsi mne poslal.“

A On řekl: „Odděl se od této lůzy.“

Sledujete, co tím myslím? To byla vždycky věc, která převrátila vnímání člověka, která ho dostala mimo Boží vůli. Tedy, pamatujte si, předpověď Jeho Slovem a náležitě Jeho Slovem obhájen. Tedy, Ježíš řekl: „Jestli nekonám skutky Boží, pak mi nevěřte.“ Vidíte? Jestli jsem pochybil... „Kdo z vás mě může obvinít z hříchu? Kdo z vás mi může dokázat, že jsem nevěřící?“

86 Nikodém řekl: „My víme, Ty jsi... Rabbi, Ty jsi přišel od Boha, protože nikdo nemůže dělat znamení,

není-li s ním Bůh," vidíte. A tak to dokazovalo, že On byl věřící.

Tudíž my, kteří známe církevní dějiny, nasadte si teď na hlavu ‚myslící čepici‘. Ještě není tak pozdě, a tak poslouchejte opravdu pozorně a já si pospíším to probrat tak rychle, jak to jen bude možné. Přál bych si... Poslechněte si pozorně tuto pásku. Tedy, každý, kdo kdykoliv četl církevní dějiny, ví, že křesťanství bylo nejprve zorganizováno Římskokatolickou církví. Tedy, jestli k tomu došlo někdy předtím, byl bych rád, kdyby někdo donesl dějiny a ukázal mi to. Jsem důvěrným přítelem Pavla Boyda a mnoha významných historiků. Mám ve své studovně spisy Ponicejské a Nicejského koncilu a Nicejské otce a všechny posvátné církevní spisy, nakolik vím. Studoval jsem je a prohlížel třiatřicet let. Nikde tam nebyla žádná organizace. Katolická církev je matkou organizací. Víme, že to je pravda. Církev nikdy nebyla zorganizována, ani neměla denominaci, dokud nepřišla Katolická církev. A slovo katolická znamená celosvětová. A oni udělali státní církev náboženstvím a zavedli to v celé državě Říma, a to byl z větší části celý svět, který si oni takto podrobili. To byla státní církev. A ti, kteří neuposlechli, byli usmrčeni. Nicejský koncil, to bylo patnáct dnů krvavého boje, kdy opravdoví proroci Boží se tam postavili na těchto...

87 Katolická církev, víte, ona začala nejdříve, cože (?), my to všichni víme, učil jsem to. Jak ve skutečnosti Akvila a Priscila byli pastory; Akvila byl pastorem římské církve. Když Duch svatý padl o Letnicích, On padl na Židy ze všech národů pod nebem. A o několik dnů později měl Petr na střeše domu vidění, aby šel ke Kornéliovi, Římanovi, spravedlivému muži, který se modlil a Duch svatý na něj padl; a po nějakém čase to hodnostáři začali přijímat. Akvila s Priscilou šli do Říma a tam se zorganizovali, vlastně se nezorganizovali, ale založili první římskou církev. A když to udělali, měli tam své bratry a sestry.

88 A Claudius za své vlády vyhnal všechny Židy z Říma. A právě o této době Římskokatolická církev tvrdí, že tam byl v Římě Petr. Ukažte mi jedno místo v Písmu, kde Petr někdy navštívil Řím; nebo ať mi to řekne nějaký historik. Podle Slova Božího on tam nebyl, a tak já tomu věřím. A jak by se mohl Petr, který byl Židem, vyrovnat s modlářstvím a s těmito nesmysly, které tam měli? Nebo s uctíváním model a podobně? Rozumíte? Jak by mohl jít proti svému vlastnímu učení? To je nesmysl. Ale protestanti na tom nejsou o nic lépe. Počkejte, za okamžik se k tomu dostaneme. Krok za krokem, bude-li vůle Páně. Všimněte si. Teď si všimněte, zjišťujeme, že přesně v té době, o které Římskokatolická církev tvrdí, že Petr byl v Římě, dějiny říkají, že Claudius (a říká to také i Bible), nařídil všem Židům opustit Římanům

89 A Pavel prošel Efezem a přišel tam do té náhorní krajiny a našel tyto učedníky a právě tam navštívil Akvilu a Priscilu. A po jeho odchodu ti římsští bratři v té církvi začali formovat své vlastní názory a přidali k tomu modlářství. A pak Konstantin, jehož matka byla opravdovou křesťankou a doufala, že jím bude i její syn — ale on byl politik. A pozoroval, že většina Říma nebo z větší části, ta chudá třída, už přijala spasení skrze Krista. A začali se stávat velice populární, protože sundali Venuši a postavili tam Marii a sundali Jupitera a postavili tam Petra, a tak dále, a ti učedníci... a to se stalo velice populární. A byli velice udatní. Ti křesťané byli připraveni i zemřít.

90 A Katolická církev řekla: „My jsme byli od samého začátku.“ To je úplná pravda — Katolická církev začala v den Letnic, ale tam se odepsala. Zorganizovala se a vnesla dogmata proti Slovu. A poslední dogma, ti z vás, kterým je víc než deset let, si určitě pamatují to poslední dogma — nanebevstoupení Marie, asi před deseti lety. To bylo další dogma přidané církvi. Místo Písma je to dogma! A oni vám dávají právě teď na vědomí, že je nezajímá to, co je řečeno v Písmu, ale to, co řekla církev.

Oni, jak mi bylo sděleno knězem, říkají: „Bůh je ve své církvi.“

Odpověděl jsem: „Bůh je ve svém Slově.“

On řekl: „Dobře, Bible, to jsou jen dějiny rané Katolické církve.“

Řekl jsem: „V tom případě, já jsem ten raný katolík.“ Řekl jsem: „To mě dělá větším katolíkem než tebe, i když jsi knězem,“ vidíte. Řekl jsem: „Jestli je to tak, pak to jsem já.“ Řekl jsem: „Pohledte, já věřím přesně tomu, co učili apoštolové. A vy věříte tomu, co do toho bylo vneseno člověkem.“ A to se ubíralo přesně tímto směrem. Jistě. To se tam ubíralo přesně tímto směrem.

91 Dobře, sledujte dějiny. Pak začali přidávat dogmata, dogma. A když tam přišel Pavel, víte, je to podle historie, on nikdy nenavštívil tu první církev, protože nemohl snést to modlářství. Navštívil druhou církev, která byla založena, druhá církev Říma.

A když začal Nicejský koncil, Konstantin přišel s nápadem sjednotit své království. Je to přesně totéž, co Achab udělal s Jezabel, když se s ní oženil. Vidíte? Když se mu naskytla příležitost sjednotit svůj lid, vytvořit z toho velký a mocný národ, napadlo ho, že by měli použít své náboženství, a tak z nich udělal státocírkevní náboženství. A v průběhu Nicejského koncilu vyvstaly otázky, jestli je jeden Bůh nebo tři, jestli mají křtít ve jménu Ježíše Krista nebo v Otce, Syna a Ducha svatého; kvůli těmto a ostatním otázkám došlo k rozhodující konfrontaci. A když se to stalo, někteří z těchto starých proroků,

kteří tam přišli a neměli na sobě nic, než že byli ovinutí v jehněčích kůžích; a jedli bylinky. Ale ti velcí hodnostáři, oni si už proklestili cestu do církve a umlčeli je svou světskou moudrostí. Ale tamti měli „Tak praví Pán.“ A tak *církev* odešla do pohanské tmy asi na tisíc let.

Ale ona znovu vyrazila a vzkvetla. Je to tak. To nejde zabít: „Já obnovím, praví Pán, vše, co sežrala tato léta.“

92 Tyto denominace přidávaly dogmata. A aby to mohly udělat, aby mohly přidat dogma, jediný způsob, jak může nějaká církev, jediný způsob, jak se může nějaká denominace vzdálit Slovu Božímu, je, když místo svatých Písem přidá nějaké dogma a pokusí se udělat tradici nebo nauku církve, i kdyby to bylo v rozporu s Písmy. Jak potom můžete odsuzovat Katolickou církev, když v podstatě děláte totéž. Rozumíte tomu? V pořádku. Zamyslete se nad tím, Písmo přece nemůže selhat! Dogmata jsou od počátku lživá. A když akceptujete denominaci, máte již dogmata, jelikož jste něco přidali. To se nenachází v Písmu. To není biblické.

93 Neexistuje něco takového jako organizace. Ježíš nikdy neřekl: „Přikázal jsem vám, abyste šli do celého světa a zakládali organizace.“ Ne, nic takového neexistuje! A když to uděláte, pak jenom zavrhnete svatá Písma. A když se to stalo, pak to bylo změněno z „Církve zakládající se na znovuzrození“ na „církev zakládající se na dogmatu a vyznání víry.“ To v podstatě není církev, promiňte, to je klub. Do Církve se musíte narodit, do klubu se však lze připojit. To není Baptistická církev, Metodistická církev, Letniční církev. To je baptistický klub, letniční klub, metodistický klub, ke kterému se můžete připojit. K Církvi se nejde připojit. Něco takového prostě neexistuje. Do ní se musíte narodit. To bylo řečeno Nikodémovi. A tak vidíte, na čem stojíte? Ó, ach!

A právě proto jsem proti tomu. Nejsem proti lidem, kteří tam jsou; jsem proti tomu systému. Protože oni nemůžou... Jestli někdo z jejich starších nebo někdo jiný nebo jedna z těch církví káže něco, co je v Bibli a co je v rozporu s tou naukou, v rozporu s tou chartou, kterou si ta církev osvojila, pak je kvůli tomu okamžitě vyloučen. Ó, ano. Někteří z nich jsou dokonce tak podlí, že nedovolí, aby do nějaké církve přišlo probuzení, pokud to není skrze někoho z jejich vlastních mužů. Proč jsou tak...

94 Jednou chtěl dát někdo kazateli... Bylo to tady v tomto kraji; jeden starý kazatel, který stával tam na ulici, plakal a volal k pokání a říkal: „Pojďte, přijměte Krista, buďte naplněni Duchem svatým,“ a tak dále. A někdo z letniční organizace přišel a dal tomu muži do ruky dolar, a pak z toho musel činit pokání, protože se zpronevěřil vůči své církvi. A pak nadáváme na katolíky? Je to tak. Víte, o čem mluvím, pravděpodobně tato církev také. Jistě.

95 Oni to dělají, odmítají Písma a když se to stane, když dodáte dogma a připojujete se k organizaci, dojde ke změně, vy automaticky přijímáte vaše první dogma a protože to není biblické, je to něco přidaného. Dogma je něco, co bylo přidáno, co „zaujímá místo něčeho“, a to zaujímá místo narození. A když přijímáte denominaci, musíte také přijmout dogma. V pořádku. A když se to stane, pak se proměňujete z Církve „podle narození“ na klub „podle dogmatu a věrouky“. Protože pohledte, to dogma samo o sobě není biblické.

Tedy, Ježíš nikdy neřekl: „Jděte do celého světa a zakládejte denominace, jděte a zorganizujte lidi.“ On řekl: „Jděte a dělejte z nich učedníky.“ Věříte tomu? Amen. A tak vidíte, že jste z toho úplně vyloučení.

96 Poslouchejte, buďte zde pozorní. Rádi bychom to tady uzavřeli ještě na něčem jiném. Chtěli bychom tady ještě něco silně přibít. Kolik z vás má řecký lexikon, „Emphatickou Diaglottu“, pořizenou ze starých řeckých rukopisů? V pořádku. Přečtěte si to. Vezměte si kteréhokoliv badatele, podle libosti, jděte do knihovny a vezměte slovník, řecký lexikon; přečtěte si Zjevení 17. A když budete číst verzi Krále Jakuba, tam je řečeno: „Odnosl mne v duchu... a viděl jsem ženu sedící na šarlatově oděné šelmě plné jmen rouhání.“ No, to říká verze Krále Jakuba. Ale ten původní text říká: „...odnesl mě v duchu... a uviděl jsem ženu... plnou rouhavých jmen...“

97 A je zásadní rozdíl mezi slovem „jména rouhání“ a „rouhavá jména“. Tedy, sledujte. Všichni chápeme a víme, že to byla Římská církev sedící na sedmi pahorcích, která ovládala moc tohoto světa. A ona byla nazvána nevěstkou a byla matkou smilnic. Sledujte to! Kdo je to smilnice? Může to být muž? To musí být žena. A tak jestli to je žena, pak to musí být církev. Ona byla matkou smilnic, tím ona byla. A podívejte se, pozorujte: „V ní...!“ Ať to vsákně hluboko. „V ní byla rouhavá jména.“ Co to je? Tedy, vy kazatelé, tady nebo na pásce. Buďte chvíli zticha. Čím jsou ta rouhavá jména? Metodista, baptista, presbyterián, luterán, letniční, a tak dále. Rouhavá jména, protože to jsou organizace. To je smilstvo vůči Bohu, přesně tak to je.

98 A oni v těchto skupinách, tito lidé říkají: „Cože, on je metodista a on to dělá. On je letniční a dělá to. On je presbyterián a dělá to.“ Oni dělají všechno, co by vás mohlo napadnout jako podle seznamu. A čím to je? To jsou jména, která jsou podobná Kristu a mají charakterizovat název křesťanství, zatímco to jsou rouhavá jména! To nejsou církve. Jsou nazývány „církvi“ neprávem. To jsou lóže! Teď můžete vidět,

proč jsem proti organizaci, ne proti těmto lidem. Proti organizačnímu systému, rozumíte, ta jména, rouhavá jména, lóže neprávem nazývané církvemi. Metodistická církev, Baptistická církev, Presbyteriánská církev, Letniční církev, Luteránská církev, Církev sjednocených bratří, nic takového neexistuje. Je to nebiblické.

Je pouze jediná Církev a k té se nejde připojit. V ní se musíte narodit. A k tomu jste předurčeni. To je mystické tělo Ježíše Krista... mystické tělo Ježíše Krista tady na zemi s projevuujícím se Slovem. Synové a dcery Boží. Oni k ničemu takovému nepatří... „Vyjděte z jejich středu,“ On řekl. Ó, ano.

Sledujte teď, pospěšme si. Nerad bych vás unavoval, ale kdybyste mi věnovali ještě několik minut. Pospíším si, jak to jen bude možné. Chci se však ujistit, že to pochopíte a že vám to neunikne, rozumíte.

99 Zapamatujte si, matka Řím, v ní se nacházely; byla plná rouhavých jmen, matka smilnic. A jestli jsou smilnice; čím je smilnice? Čím je vlastně smilnice? Je to jedno a totéž jako nevěstka. Je to žena, která je nevěrná svým manželským slibům. A každá církev, která o sobě tvrdí, že je křesťanskou církví a popírá Boží slovo, je nevěrná svému manželskému slibu! Ona páchá cizoložství tím, že připojuje dogmata, smilní s tímto světem a jeho moudrostí, místo toho, aby přijímala Krista a moc Jeho zmrtvýchvstání, moc Ducha svatého. A ona je matkou smilnic, které dělají totéž. Hrnc neříká páni, že je zamaštěná, vidíte; podívejte, šest z jednoho nebo půl tuctu z druhého. Někteří z těchto lidí se uhánějí, jen aby se posmívali katolíkům a sami patří k jedné z nich. Ona byla matkou falešného vodního křtu. Ona je matkou falešného křtu Duchem svatým a vy ji stále následujete. Tedy, podívejme se.

„Je to pravda, bratře Branhamo?“ Vydržte ještě chvilku v klidu.

100 Vidíte, ona je matkou rouhavých jmen, lóží, ke kterým se tito lidé připojili a přinášejí pak hanbu, žijí ledabyle, nosí šortky, ženy si stříhají vlasy, líčí se, zpívají ve sborech, kouří cigarety, přistupují k večeri Páně a dopouštějí se všech možných ohavností tohoto světa a přitom jsou kamenem úrazu pro nevěřící. Neřekl to Duch svatý v epištole Timoteovi? Sledujte. Vidíte, ona... Řím je matkou jedné každé z nich. Vidíte? Vy děláte ve vašich organizacích přesně to, co udělala ona. Vnášíte tam dogmata místo Slova, protože skupina lidí, sedící pospolu, ti presbyteři, biskupové, a tak dále, oni řekli, že to tak má být; a přesně tak se to stalo v Římě. A ty se snažíš, můj pastore, bratře, přijímat plné Slovo Boží a podívej, kam se dostaneš — rovnou za dveře! Tedy, za několik minut uvidíme, jestli ti Bůh řekl, abys to dělal nebo ne, rozumíte. V pořádku.

101 Podívejte, ona je matkou jedné každé, protože ona byla tou první, která odstranila biblická Písma a přidala dogmata, protože zavrhl pomazané proroky, kteří vedli čistý život ve Slově. Nahradila je svou inteligencí, lidskou chytrostí, římskými císaři, a tak dále, kteří přijali křesťanství, ale chtěli to přijmout svým vlastním způsobem, vidíte. Je to tak. Oni to chtějí mít svým vlastním způsobem.

Náman se chtěl zbavit malomocenství ve vodách ve své vlastní zemi; nechtěl ty kalné vody Jordánu. Ale pokud se chtěl zbavit svého malomocenství, musel vejít do těch kalných vod, přesně tak, jak mu to řekl prorok. Rozumíte, Bůh nebere ohled na osobu.

102 Všimněte si, ona byla tou první denominací. Podívejme se na její dcery, které udělaly totéž; přidávaly věrovyznání a dogmata místo Slova. Neříkejte mi; ukažte mi jednu, která se takto neprovinila. Ukažte mi jednoho pastora, který přijímá pravdu a nechce se od ní odchýlit, ledaže by byl tak populární, víte, že by si ho chtěli udržet kvůli jeho popularitě nebo něčemu jinému. Je to tak.

103 Dobře, podívejme se na několik minut do Zjevení 18, to je v dalším verši nebo následující kapitole po Zjevení 17, kterou jsme probádali a ukázali tajemství té Miss Babylon. 17. kapitola Zjevení objasňuje, že ona byla církví sedící na sedmi pahorcích; je to město Vatikán, které vládne nad králi země (to je naprostá pravda) a také nad prezidenty, a tak dále. Ó, ano, a tak ona tam je. Ona se zmocnila bohatství tohoto světa a drží ho ve svých rukou. Přesně tak. „Kdo je schopen proti ní bojovat?“ Je to tak. Všichni o tom víme. Ale proč bychom chtěli patřit k něčemu, co je ve spojitosti s ní? Dobře, všimněte si v 18. kapitole; to je další kapitola, potom, co jsme objasnili její tajemství. „Ona se posadila v chrámě Božím.“

104 Tedy, tady...

Zello Braitmanová, jsi tady dnes večer? Zello? Ona sem přinesla katolický časopis „Náš nedělní host“ — je tam ve vedlejší místnosti. A ten katolický časopis odpovídal jednomu kazateli. Je tam řečeno: „Vy jste řekl, kazateli, že v těch... podle římského počítání, ve Vatikánu nad papežským trůnem je napsáno ‚Vicarius filli dei,‘ což znamená, že tady v katolické diecézi, že to je apokalyptické číslo šelmy?“

„Cože,“ řekl, „samozřejmě, že je; je to přesně tak. Je to hláskováno — šest - set - šedesát - šest. Přesně tak. A římská diecéze to připouští, že to tak je.“ Ale tady je jejich odpověď, chytrá, plná moudrosti, oni říkají: „Ale víte, vaše jméno je také možné v nějakém jazyce hláskovat stejným způsobem.“

Ten muž řekl: „Stejně tak i moje v nějakém jiném jazyce.“ A on to hláskoval a řekl: „Vidíte, já jsem

také téměř šest set šedesát šest." Řekl: „A takových můžou být stovky." Řekl: „Pokaždé, když něco takového vznikne, někdo má šest set šedesát šest." A řekl: „Kazateli, uvědomujete si, že vaše jméno v jiném jazyce lze hláskovat jako antikrist?" Řekl: „Proč se zabýváte takovými věcmi?" Podívejte, jaká to je moudrost.

105 Ale Duch svatý to ví lépe.

106 Sledujte. Je zcela možné, že moje jméno lze hláskovat jako šest set šedesát šest, ale já nesplňuji ty ostatní požadavky. Já nesedím na pahorku. Já nemluvím tyto věci. Já nejsem vládcem, rozumíte. Je to tak. To je tedy ten, o kterém On mluví. A tak vaše světská moudrost se obrátí vniveč, pánové, to je pravda. V přítomnosti Ducha svatého já nesplňuji ten zbytek těch požadavků, ale on ano. „On se posadí v chrámu Božím, dělá se Bohem a sedí na sedmi pahorcích." Já nesedím na sedmi pahorcích, i když by to bylo možné hláskovat jako šest set šedesát šest. Já nesplňuji zbytek těch požadavků, ale on ano. Vidíte, tady to máte. Vidíte? A tak spolehněte se na Ducha svatého: „A neuvažujte o tom, co byste měli říct, protože to nejste vy, kdo mluvíte, je to Otec."

107 A tak, jak může být vaše moudrost a vaše nové narození shůry přirovnáno k těmto věcem tady na zemi, které jsou schopni vykonat tito čarodějové? Přece oni se vyznají na každé hůlce a záhybu. Jak se může postavit Mojžíš, který následuje deset Božích přikázání, jak může hodit na zem svou hůl, která se může proměnit v hada a tady přichází čaroděj a udělá totéž? Ale Mojžíš stál tiše. Uvědomoval si, že následoval Slovo Boží. A jeho had spolkl ty ostatní. Vidíte? A tak, jestli jsi poslušný a máš... Co mohl udělat, když je přece vedl do zaslíbené země, a tam stálo Rudé moře, které by se nad nimi zavřelo, ale Boží cesta vedla rovnou přes ně. Amen. On řekl: „Stůjte tiše a uvidíte Boží slávu!"

Když to je na cestě povinnosti následování Slova, postavte se a budete sledovat, jak se otevře. Amen. Mám už padesát tři let a sloužím Mu už třiatřicet let. A přál bych si, abych mohl mít deset miliónů let, abych Mu mohl sloužit. A ještě nikdy jsem Ho neviděl, že by mne zklamal, pokud je Jeho Slovo dodržováno. Je to tak.

108 Tedy, podívejte, okamžitě po spáchání jejího hříchu byla její tajemství odhalena. Probírali jsme to už dávno, známe to.

Teď další kapitola, podívejme se do Zjevení 18. Dovolte, že to na chvíli otevřu. Myslím, že to bude vhodné; doufám, že nám to nezabere víc než několik málo minut, a může to pro nás něco znamenat. Doufám, že ano.

Tedy, tady ve Zjevení 17. kapitole a v 5. verši

... a na jejím čele bylo napsané jméno skrývající TAJEMSTVÍ: „VELIKÝ BABYLON, MATKA NEVĚSTEK A OHAVNOSTÍ ZEMĚ." [A sledujte.]

Tedy jsem uviděl tu ženu [církve] opilou krví svatých a krví Ježíšových mučedníků... a když jsem ji spatřil, strnul jsem ve velikém úžasu.

Vidíte, když ji spatřil, byla tak krásná a půvabná. Byla matkou prostitutek, smilného náboženství, denominací, to přesně ona dělala, vidíte, protože oni vnášejí dogmata, přesně tak jako ona. Teď se podívejte, nahlédněme teď do Zjevení, je to v 17. kapitole, ona končí 18. veršem. Sledujte.

... a potom, [když bylo odhaleno to tajemství] potom jsem spatřil jiného anděla, jak sestupuje z nebe, měl velikou moc...

Tedy, zde přichází další posel, sestupuje dolů, je to v té další kapitole; její tajemství bylo odhaleno. Tedy, toto je teď odhalení jejího tajemství a tajemství jejích dětí. Vidíte, teď můžeme jasně pochopit, co ji udělalo nevěstkou. Protože ona cizoložila proti Slovu Božímu. A to z ní udělalo organizaci. Nemohla zůstat biblickou církví a přijímat tohle. A stejně tak nemůže žádná organizace, která nepřijímá každé Slovo, (tak jak je napsáno), zůstat biblickou církví. Neexistuje žádná, o které bych věděl. Ani jediná. A tak vidíte, jakmile se začne organizovat a dělá tyto věci, (jak na základě Písma, tak podle důkazů), ona na místě umírá, přijetím dogmat. Podívejte se teď, nuže, to se právě přihodilo.

109 A Bůh v té 18. kapitole poslal mocného anděla, potom, když to její tajemství bylo oznámeno; mocného anděla, jinými slovy, posla. Sledujte.

... potom jsem spatřil jiného anděla, jak sestupuje z nebe; měl velikou moc a země byla ozářena jeho slávou.

Ten vykřikl... mocným hlasem... Babylon [to je zmatek] padla... padla ta veliká říše Babylon a stala se příbytkem démonů... vyhnanstvím každého nečistého ducha... a vězením každého nečistého a ohavného ptáka!

Neboť z vína jejího vášnivého smilstva pily všechny národy a králové země s ní smilnili a

kupci země zbohatli ze síly jejího hýření.

110 Podívejte, hned potom, co její tajemství bylo oznámeno, kým byla, čím byla, kdo jsou její dcery — to tajemství bylo uvedeno ve známost. Pak Bůh posílá určitého anděla, posla (proč?), aby zvolal: „Vyjděte ven!“ To je poselství této hodiny!

... vyjděte z ní, můj lide, abyste se nezúčastnili jejich hříchů a abyste nedostali z jejich ran!...

On se na ni chystá uvrhnout kletbu. Pozorujte to. Vyjděte z ní! Bůh poslal mocného anděla, neboli posla. A jeho světlo nebylo v nějakém koutě, ale ozářilo celou zem. Vyjděte z ní! Co? Zprostřed jejich sester také. Ozářil zemi a vyvolal Jeho lid z jejího středu. Tedy, vidíte, že to je pravda. Posel byl poslaný od Boha, aby zavolal na Boží lid a vyvolal Boží lid z Babylonu. A Jeho světlo ozářilo zem, ten veliký Duch svatý.

111 Všimněte si, Bible říká: „Ona je klec, do které jsou chyceni všichni ohavní a nečistí ptáci.“ Nikoliv však orli, nikoliv, ne, ne, ne. Supi — „nečistí a ohavní ptáci,“ ti jsou kolem ní zavření v kleci. Ona je klec plnou těchto ptáků. Plná klec. Čeho? „Rouhavých jmen“, těch, kteří odporují Písmu. 2. Timoteovi 3 říká, že Duch svatý v těchto posledních dnech říká: „Lidé odstoupí od víry a budou poslouchat bludné duchy.“ Je také řečeno, že Duch svatý mluví: „V těch posledních dnech budou nadutí, pyšní, nenávistní.“ („Chvála Bohu, ty patříš k nám; a jestli tvé jméno není zapsáno v naší knize, jsi ztracen.“) Je to ohavné! Nečisté! Doufám, že nikoho neraním, doufám, že jednám správně. Ohavní nečistí ptáci; ona je drží v kleci.

112 Zapamatujte si, Bůh je orel. On sám sebe nazývá orlem. On Jákoba nazval orlem. A my jsme Jeho orlíčaty. Amen. On nazývá své proroky orly. A ten anděl sestupuje dolů, aby se odhalil a zvolal!

Tak jako v mém malém poselství „Jak orel rozhazuje své hnízdo.“ Ten malý orel chodil celou dobu po dvorku za tou starou slepicí a kdákal, ale nemohl zobat z těch odpadků, kterými se ona krmila; ty společenské záležitosti a nalíčené ženy a ostříhané vlasy a šortky. On to nemohl dělat. Ale neznal nic jiného než to slepičí kdákání. Ale jednoho dne jej ta orličí matka našla. Zakřičela, zavolala na něj, řekla: „Synu, ty nejsi z nich, vyjdi z jejich středu!“

Řekl: „Mámo, ale co mám udělat?“

Řekla: „Zamávej křídly.“ Při prvním skoku se mu podařilo vyskočit na sloupek, přímo uprostřed nějaké denominace. Ona řekla: „Synu, musíš vyskočit výš, než tam kde jsi. Jinak tě nemohu uchopit. Musíš se odrazit nohama od země.“ Chtěla ho vzít do letu. A on zjistil, že je schopen létat. Ona ho přišla vyvolat. Je to tak.

113 Ale tato matka Babylon, ona si pochytila hejno slepic; uhlazených slepiček, nalíčených, ostříhaných, které si říkají „křesťané.“ Ona jich má plnou klec. Vy kazatelé, kteří stáváte za kazatelnou a dovolíte ženám, aby jim to prošlo, styďte se za to! Je to jen kvůli tomu, abyste měli víc lidí v denominaci. Bůh to bude požadovat z vašich rukou. Vyjděte z toho! „Moje ovce slyší můj hlas.“ Klec nenávistných, nadutých, sebejistých milovníků rozkoší víc, než milovníků Boha. Dávají přednost tomu, aby se víc líbili světu než Kristu. Když vidíte ženu s množstvím make-upu na sobě, to je důkaz, že je uvnitř prázdná. Je uvnitř falešná. To je naprostá pravda. Jestli žena... Jednou jsem takovou viděl se zelenými vlasy. Je to tak. A s tou zelenou barvou na víčkách.

114 Dobře, jestli nemáte vlasy a chcete nosit nějaký přičesek, je to v pořádku, ale noste takový, který připomíná lidskou bytost. A jestli nemáte nehty a chcete je mít, tak nepoužívejte takové jako slupky z fazolí na zámořské lodi, ale opravdové nehty. Pokud nic z toho nemáte, pak je to v pořádku. Jestli nemáte zub a chcete nějaký mít, pak si ho pořídte. Ale netrhejte si Bohem dané zuby jenom kvůli tomu, že jsou trochu křivé. Jsou to přece zdravé zuby. A nedávejte si jiné. A nepřibarvujte si vlasy nebo něco takového, abyste připomínali něco, co vylezlo z bahna. Nedělejte to. Jestli jste *bledí* a chcete, abyste vypadali a připomínali někoho, kdo má zdravou barvu, pak je to v pořádku, dokážu to pochopit. Ale neudělejte ze sebe něco jako Jezabel nebo jako natřená stodola.

115 A vy letniční bratři, vy dovolujete těmto ženám si stříhat vlasy, když Bible říká, že to je jejich sláva! Ženám se dokonce nesluší modlit, pokud mají takové vlasy. A přesto jim dovolujete přicházet za kazatelnou a kázat evangelium a zpívat ve sboru a vyučovat nedělní školu. Styďte se za to! Měli byste se za to stydět. Proč jsem proti zorganizovanému náboženství? Myslíte si, že jsem měl někdy něco takového v oblíbě? Já vím, proč to děláte, bratři. Vy to také víte. Ale kdybyste proti tomu učili, pak by vás předali vaší centrále a oni by vás vyloučili. Ale díky Bohu, jestli máte tolik odvahy, abyste na to přistoupili. Je to tak. Bůh vás poctí.

116 Co bylo řečeno tím andělem? „Vyjděte z jejich středu!“ Ó, ano. Tento anděl sestoupil na zem, přišel, aby přinesl světlo a rozzářil to světlo po celém světě. Byl to mocný anděl a přišel oznámit poselství: „Vyjděte z Babylonu!“ Nedotýkejte se jeho nečistoty.

Ona jich má plnou klec; je řečeno: „Ona je klecí každého nečistého ptáka.“ Ano, ona má klec, a ta je jich plná. No, ta Světová rada církví, těch lóží. Má jich celou hromadu v kleci, všichni se scházejí do jednoho. Stala se klecí, je to tak, plnou nečistých ptáků. Je to tak. Můžete zkusit s některým z nich promluvit. Prostě to jenom zkusit. Hochu, oni jsou chytrí ve světské moudrosti, ale o Bohu neví víc než králík o sněžnicích. Je to tak. Rozumíte? Vše, co vědí, to je troška moudrosti, aby to tam mohli dát a dělat to tam. Ale co se týče znalosti o NĚm? Oh! Ano, jsou chyceni do klecí s jejími dogmaty. Protestantské církve na tom začínají dělat, staly se jejími dcerami, a to kvůli tomu, že popírají Boží slovo. To dělá ona. Ona popírá Slovo. A když přijímáš něco jiného místo Slova, tak to popíráš i ty. Když se připojuješ k některé z nich, i ty popíráš Slovo. Ale Bůh nechce, abys takto jednal, nemáme o tom žádnou zprávu v Písmu.

117 Všimněte si, to je ten anděl světla; zapamatujte si, ten poslední anděl, to je ten anděl v církevním věku, v Laodicei. Je to laodicejský posel, ten poslední, protože hned další kapitola, to je 19. kapitola, ve které je příchod nevěsty. A to je podle Písma, ten poslední anděl, který přišel přinést světlo před příchodem nevěsty, která jde vstříc Kristu. To byl Laodicejský církevní věk. A kdo byl poslem Laodicejského církevního věku? On je vyvolával z Babylonu! Podívejte! A církve se chytly do její klece spolu s ní, spolu s jejími dogmaty; popírají Slovo a přijímají dogmata. A to je ten anděl světla k Laodicejské církvi, která zavrhlá Krista a Jeho Slovo, prodala Ho za dogmata a vystrčila Ho ven. A On se postavil u dveří a klepe a snaží se dostat dovnitř. Vidíte? Církevní věk zavrhl Krista. A Kristus je Slovem a snaží se dostat dovnitř. A to andělské poselství, ten posel přišel od Boha a opakuje své poselství na zemi, totiž: „Vyjděte z Babylonu! Vyjděte z těch organizací!“ Duch svatý dnes, projev Ducha svatého, to je ten anděl, který se snaží dostat lidi zpět do Slova, protože Duch svatý, a výhradně On, potvrdí to Slovo. Nemůže potvrdit dogmata, v nichž není život. On je život. Všimněte si, Laodicejský církevní věk Ho popřel, zavrhl Jej a vystrčili Ho ven.

118 Všimněte si, ten anděl, to je poslední posel před příchodem Krista v 19. kapitole Zjevení. Ten hlas posla! Pokud si toho všimnete, když on vydal svůj hlas tady na zemi, ten hlas se znovu ozval v nebi; ve 4. verši, pokud si to chcete přečíst. V pořádku, 4. verš 19. kapitoly. Ten posel na zemi tak velice inklinoval k Bohu, že když promluvil tady na zemi, Bůh zopakoval totéž z nebe. Jaký je překlad toho 4. verše? Jaký to má význam? Boží hlas mluví k Jeho předurčeným lidem a říká: „Vyjděte z něho!“ Přesně takový je ten hlas! On tam všude má svůj lid, všude v Babyloně. Vyjděte z něho, abyste nebyli účastníky jeho hříchu, ó, ano, ven z jejích dogmat a vyznání, zpět do Slova učiněného Duchem a životem. Amen.

119 Všimněte si, 19. kapitola, to je ta další: „Po těchto věcech...“ Všimli jste si tady v 19. kapitole: „Po těchto věcech...?“ Sledujete po čem? Po čem? Po tom poselství: vyjděte z něho! Po těchto věcech (sledujte) tam je výkřik svatých nevěsty spolu s ženichem, kteří jdou na svatbu Beránkovu. Jak blízko toho jsme, bratře? Co bylo posledním voláním? Vyjděte z Babylonu!

Tak tedy, moji bratři, kvůli tomu jsem proti tomu. Je to nebiblické. Je to nepravé. Bylo dokázáno, že je to falešné. Bůh v tom není ani nikdy nebyl, ani nikdy nebude. Tedy, neříkám, že tam v těch organizacích nejsou lidé; právě z nich byla vytvořena církev. Ale dokud zůstáváš v tom systému, pak jsi jeho částí.

120 Jestli mám trvalý pobyt ve Spojených státech, jsem Američan. Dokud jsem občanem nebo členem Spojených států, jsem jejich částí. Kdybych odjel do Německa a popřel zde své členství nebo své občanství; vezmu si občanství Německa a už déle nejsem Američan, jsem Němec. Kdybych odjel do Japonska nebo kamkoliv jinam, do Ruska, stávám se tam občanem.

A když se spojíš se systémem a stáváš se členem tohoto systému, pak dáváš najevo, kým opravdu jsi. A v těch posledních dnech Bůh z něho lidi vyvolává. Tak to říká Bible: „Vyjděte z něho, abyste nebyli jeho spoluúčastníci a já vás přijmu. Nedotýkejte se nečistých věcí a já vás přijmu a budete mými syny a dcerami a já budu vaším Bohem.“ Vidíte?

121 A to je ten důvod, proč jsem mluvil otevřeně proti církvi, *proti* této lóži. Nemůžu ji nazvat církví. Je jenom jedna Církev a tou církví je Kristovo tělo. Ale ty lóže, které jsou nazvány „církvi“, moje Bible mi říká, že to jsou rouhavá jména. Každá z nich, všechny organizace. A proti čemu se ony rouhají? Rouhání je říct něco v protikladu nebo říct něco proti, rozumíte. A když Bůh říká: „Pojď, aby ses narodil,“ a oni řeknou, „pojď a připoj se,“ vidíte. Když se křest Duchem falešně zamění za hostii v Katolické církvi, za podání ruky v protestantské církvi, za emoci v Letniční církvi, místo Kristovy osoby, která vstupuje do nitra s tou celou stavbou pyramidy, jak jsme se tím onehdy zabývali.

Přidejte k vaší víře ctnost, a tak dále a všechno toto v 1. Petraově; je to 1.... je to tuším 2. Petrova 1. kapitola, kde to je všechno přidáno k vaší víře, všechno toto, zbožnost a čistota a svatost a všechno, a pak jste zapečetěni Duchem svatým.

122 Ale je to tak jako někdo... lidé tvrdí, že to mají, zatímco to nemají, protože byli falešně vyučováni. Metodisté mají nějaký zábavný nebo záhadný pocit, tak to bývalo, a začnou se trochu třást nebo tancovat v Duchu. Letniční mluví v jazycích nebo dělají něco emocionálního. Já tomu všemu věřím,

samozřejmě, ale tyto věci bez těchto se k ničemu nehodí.

Jak jsem jednou řekl, je to jako s pávem... nebo spíš s kosem, který se snaží nastrkat paví pera do svých nebo je to jako s kánětem, které se snaží použít peří holubice. Ona tam nevyrostla, on si je tam nastrkal. Jsou tam zastrčená, jsou denominací. Ale pokud tam zastrčil něco Bůh, je to přirozené. Ty si namlouváš: „Včera večer jsem se připojil k církvi. Nemůžu už jinam chodit. Nemůžu už více pít. Nemůžu to dělat. Připojil jsem se k církvi.“ Vidíte, vy se snažíte nastrkat paví peří do vaší mrtvolky káněte. Je to tak. Rozumíte? Vy se musíte znovu narodit! Musíte přijmout Krista. A když přijmete Krista; a nemůžete Jej přijmout bez přijetí Jeho Slova, protože On je Slovem. A jestli máte formu pobožnosti a toto popíráte, pak se nad tím zamýšlím. Rozumíte? Stále můžete náležet ke všem těm organizacím, ke kterým chcete a můžete mít formu pobožnosti, a stále To nemít.

123 Tak tedy, tady to je přátelé. To je celek této věci. Bůh vám požehnej. Bůh vám buď nápomocen. Neříkám to kvůli tomu, abych se dělal někým zvláštním. Já jen vyjadřuji sám sebe. To je Den příměří, a já nepodepisuji mírovou smlouvu s vámi kazateli, v žádném případě, ale myslím si, že byste ji měli přijít podepsat se mnou; totiž ne se mnou, ale s Bohem, s tím Slovem. To je pravda. Je to tak. Mluvte to, co říká Bible. Mluvte to tak, jak to říká ona. Protože Bible říká: „Kdo by ubral nebo přidal k tomu...” A vidíte, organizace je nebiblická. A když přijmete to první dogma, bylo by lépe, kdybyste se vrátili po té cestě zpět, protože v tom místě jste už překročili tuto linii. Ale když se vrátíte zpět k novému narození, pak vejdete do Písma.

124 A když přijdete do denominace, oni řeknou: „Já to vím, my tomu nevěříme. Biskup naší církve vyučuje, že jsme tou nejstarší církví. My neučíme...” Mě nezajímá, co oni nevyučují. Pokud to vyučuje Bible, pak Duch svatý v tobě se bude krmit Slovem. Nezáleží na tom, jak chytrý ten muž je a jak se snaží tyto věci vyvrátit; oni je umí vyvracet. Nevěřící může vzít Bibli a vyvrátit vám Boha.

A proto nikdo nemá právo kázat Evangelium, dokud nebyl jako Mojžíš tehdy na tom posvátném písku, kde on a Bůh stáli o samotě; dokud se ten člověk znovu nenarodil a nepostavil se tváří v tvář Bohu, a neví o tom. Pak žádný bezvěrec, pak žádná psychologie, žádné vysvětlování, žádný učenec tohoto světa mu to nemůže vzít. Ty jsi tam byl, když se to stalo! Ano, prosím. A ty víš, co se stalo.

Pak říkáš: „Já jsem měl takové prožití a měl jsem na sobě ducha.“ Ale pokud on popírá jakýmkoliv způsobem toto Slovo, pak jsi obdržel zlého ducha. Ty říkáš: „Já nestojím o takové nesmysly, jako je tohle. Já vím, ale naše církev...” Uhm, pak je tady zlý duch. To je tvé rozpoznávací znamení. Kaine, jsi označen. Ano, prosím.

Eva zpochybnila pouze jedno malé slovo. Ne všechno, co Bůh řekl, pouze jedno malé slovo, a to způsobilo každý zármutek a žal a smrt a hřích a války a všechno ostatní a každý hrob a každou sanitku a každý výkřik a každou nemocnici, která byla postavena. To všechno bylo způsobeno kvůli jejímu malému zpochybnění jednoho malého Božího slova. A ona byla vyloučena, a toto se nikdy nemělo stát. A jak se tam chcete dostat, když zpochybňujete jedno slovo z toho? Říkáte: „Já vím, že to tam je řečeno, ale to...” Ono míní právě to.

125 Teď se podívejte. Bůh bude na základě něčeho soudit svět. Nemůže být soud, dokud nejdřív není zákon. Musí být něco, musí být něco porušeno, aby to mohlo být odsouzeno, rozumíte. A tak nemůže být korektní soud bez trestu. Tedy, podívejte, nemůžete mít ve městě zákon, který říká: „Pět dolarů pokuty za projetí na červenou,” a druhý zákon bude říkat, „ne, můžete projet.” Vidíte, to není možné. A tak nemohou současně existovat dva zákony. A je zde jeden zákon, jeden Bůh, jedna kniha, jeden Kristus. Toť vše. Jedna víra, jedna naděje. Toť vše. A to je Bible, Kristus.

Teď si všimněte, kdyby se k tomu něco přidalo, pak to může být přidáno jedině člověkem. A tak to nemůže být nic víc než...

126 A jestli Bůh bude soudit tento svět podle církve, jak to tvrdí Katolická církev, pak podle které katolické církve ho bude soudit? Vždyť jich je přece několik. Jedna Římská, druhá je Recká, a, ó, a to jsou ještě další. Která Katolická církev to bude, podle které ho bude soudit? Ó, nebo ho možná bude soudit podle luteránů? Tak tedy, dobře, a možná ho bude soudit podle presbyteriánů. Vidíte? Co On teda udělá? On nebude soudit podle církve, bude ho soudit podle svého Slova. Dobře, tedy, On nikdy...

Vidíte, On není schopen udržet pohromadě nějakou skupinu lidí, jak to onehdy viděla v noci ve vidění jedna sestra. Když byl Duch svatý vylit dovnitř, On z toho boxu vytékal. Jistě. Nic Ho nebylo schopno zadržet. Tady se jedná o jednotlivce. On má očistit církev, ale nemůže se tam zadržet. Žádná organizace Ho nemůže zadržet. To je všechno. To není možné. Máte v ní všechno možné. A nemůžete toho dosáhnout. Organizace to není schopna. Ale je to jednotlivec, který má Ducha svatého. Dávejte teď pozor.

127 Tedy, pokud Bůh bude soudit svět podle svého Slova, pak nad ním zcela jistě bděl a udržoval ho v patřičném stavu. Jinak, pokud je plné pochybnosti, jak může vynést soud? Rozumíte? To musí být něco.

A On nikdy neřekl: „Kdokoliv skrze církev.“ On řekl: „Kdokoli by od Toho ubral jedno slovo nebo k Tomu jediné slovo přidá, tomu bude odebrán jeho díl z Knihy života.“ A tak pro mě platí Bůh, Jeho Slovo a soud. Tedy, pokud já posuzuji a přijímám Slovo a vidím, že Kristus za mne zemřel, pak požádám o Jeho život, aby do mě vstoupil a vedl mě. A jestli Jeho život je Slovem a On to Slovo napsal, jak potom může být Jeho život ve mně a jak můžu o sobě tvrdit, že mám Ducha svatého, a přidám nějaké dogma místo toho Slova? To by prostě nefungovalo. Jak mohu přidat nějakou denominaci, když On je proti ní a dokázal to a ukázal to v celých dějinách; a pokaždé, když udělali denominaci, duchovně zemřeli? Ó, oni co do počtu rostou. Jistě. To je pravda. Jejich členská základna se rozrůstá, ale duchovně nejdou nikam. Ukažte mi, řekněte mi, kdy v historii existovala nějaká církev, která... Potom, co se zorganizovala, na místě zemřela a Duch svatý ji opustil. A nejsou tam už zázraky a znamení a jednoduše vešla do chaosu.

128 A to se právě přihodilo našim letničním církvím. Udělali přesně to, co udělala jejich matka. Na začátku vyšli lidé, kteří zavrhlí denominace. No, možná někteří z vás, bratři, kteří posloucháte tuto pásku, někteří z vás starých lidí, víte, že před lety, před čtyřiceti, padesáti lety, kdyby vám někdo říkal o organizaci, řekli byste, že to je rouhání. Ale dnes patříte k té stejné věci, kterou jste považovali za rouhání. A vy ženy, které si stříháte vlasy a líčíte se; vaše matka byla proti tomu, ta stará dobrá letniční svatá. Co se s vámi stalo? Pavel řekl: „Běželi jste dobře, co vám překazilo?“ Vidíte, tam v minulosti jste byli osvobozeni od těchto nesmyslů, ale chtěli jste se stát takovými jako ti ostatní.

129 To je přesně to, co řekl Samuel. Izrael měl Krále a tím byl Bůh. A oni řekli: „Samueli, ty jsi zestárl, vyber nám krále. Chceme být takoví jako zbytek tohoto světa. Chceme být jako ty ostatní národy. Chceme krále, který by za nás bojoval. Chceme krále, který povede naše války.“ A to se Samuelovi nelíbilo.

On řekl: „Vzal jsem vám někdy něco? Vzal jsem od vás někdy nějaké peníze? Požádal jsem vás někdy o vola nebo něco jiného? Požádal jsem vás někdy o něco?“

Oni řekl: „Ne. Nikdy jsi nás o nic nežádal.“

Nebo říká: „Řekl jsem vám někdy něco ve jménu Páně, co by se nestalo?“ Je to pravda? On řekl: „Pak nechtějte toho krále, protože s tím upadnete do zmatku.“

130 Teď bych se vás chtěl na něco zeptat, Branhamova modlitebno. Ty se teď rozrůstáš na velikou modlitebnu. Možná tady nějakou dobu nebudu. Můžu někam odjet. Těžko říct, kam mne Pán povolá. Možná mě odvolá ze scény, možná zpět na misijní pole; může mě povolát někam na poušť. Nevím, kam mě může povolát do Ježíšova příchodu. Chci se vás ale něco zeptat: „Požádal jsem vás někdy o něco?“ (Shromáždění říká: „Ne.“) „Prosil jsem vás někdy o peníze?“ („Ne.“) „Řekl jsem vám někdy něco z těch tisíců věcí, jež jsem vám řekl ve jménu Páně, co by se nevyplnilo?“ („Amen.“) Pak se nikdy nepřipojte k nějaké organizaci. Je to proti Slovu Božím. Vyjděte z nich, pokud v tom jste a oddělte se a přijměte Slovo Páně. Skloňme teď naše hlavy.

131 Veliký Bože proroků, Bože Abrahama, Izáka a Izraele, přidej duchovní sílu, Pane, tomuto kostrbatému poselství, které leželo dlouhou dobu na mém srdci, aby se dostalo mým bratřím. Mnozí z těch tam zvenčí, Pane, mají ohledně mne nesprávné mínění. Myslí si, že se dělám něčím zvláštním, myslí si, že se snažím být nějakým vševědem. Říkají lidem, že svádím lidi, obzvláště v takových tématech jako je vodní křest ve jménu Pána Ježíše a ohledně ‚semene hada‘ a ‚velké smilnice‘, a mnoho z těch pásků, které se rozešly a neobsahují nic kromě neposkrvněné pravdy. A já jsem je žádal, ať někdo z nich přijde a ukáže mi, v čem hřeším nebo v čem zpochybňuji nebo mylně vykládám Slovo. A nikdo z nich se neukázal. Prosím Tě, Otče, ať tito lidé poznají, že jim tato hodina uniká. Oni budou čekat, až bude příliš pozdě, nebudou-li se mít na pozoru. Kéž by jeden každý...

132 Pane, jsem si ohledně toho jist; ať mi srdce pukne, jestli tato Písma pro mě nebyla něčím opravdovým, když jsi řekl: „Všechny, které mi dal Otec, přijdou. Mé ovce slyší můj hlas.“ Tedy, Pane, myslím, že Království je opravdu tím, co jsi Ty řekl. A vím, že je. Podobá se muži, který vzal síť a šel k jezeru a hodil tuto síť a vytáhl všechno možné. Byly tam nesporně dravé ryby; byly tam želvy, pavouci, hadi, to všechno, co bylo chyceno do této sítě Evangelia. Ale nakonec se po nějaké době rak vrátil zpátky do vody, želva také odešla, had zasyčel a vrátil se do svého výmolu; jako pes ke svým zvratkům nebo jako vepř ke svému válení v blátě. Ale byla tam i opravdová ryba, Pane. A já se raduji z toho, že vím, že už předtím, než ta síť byla hozena, byla rybou. Ona se takto narodila, byla rybou podle předurčení.

A tak stejně je to se sítí Evangelia, která loví v probuzeních. Ty znáš ty své, kteří Ti patří. A jediná věc, za kterou jsem zodpovědný, Otče, nakolik vím, je, abych zůstal věrný tomuto Slovu. Ty jsi tím, který rozhoduje, kdo je kdo. A stejně tak jako želva se nemůže stát pstruhem, tak člověk nebo nějaká osoba, která neslyší na Evangelium, nemůže porozumět pravdě. To bylo předzvěděné Otcem a Ty jsi zaslíbil, že všichni, které Ti On dal, přijdou.

133 Nebeský Otče, prosím Tě, aby každá osoba, která poslouchá toto malé poselství, ať světlo, ve

kterém to bylo kázáno a úmysl, který jsem měl ve svém srdci vůči svým bližním, za které jsi zemřel... A lidé, někteří jsou tam venku, Pane, jako v tom Chóreho zástupu; jsou to opravdoví muži, ale falešně vedení, se zlatými kadidelnicemi v rukou, ale oni zahynuli. Jakže, oni ani nedovolili, aby tyto kadidelnice s ohněm mohly vejít s nimi. Eleazar, Áronův syn, je měl posbírat. A udělali z nich korouhev k oltáři, z těch kotlíků; takový štít, aby znázorňoval a byl památkem této hrozné věci, kterou se Chóre snažil zformovat nebo zorganizovat nějakou stranu proti Božímu posloví. Ať je to od nás vzdáleno, Pane. A ať Duch svatý nás vždy střeží.

134 Děkujeme Ti, Pane, za náš malý sbor, za tuto malou posvěcenou svatyni. Před mnoha lety, před nějakými třiceti lety jsem klečel tady v tom rybníku plném planktonu a kaluží a posvětili jsme Ti tento pozemek a tuto malou stavbu. A tam dole v úhelném kameni modlitebny leží to vidění. Ono se přesně naplnilo. Stále tam je. Nemohou to zbourat, Pane, můžou jenom... to stárne a oni to můžou uchovat jenom tím, že na tom postaví něco jiného. Bože, udělej, aby to zlaté Evangelium, které je zaznamenáno na těch stránkách, kéž by nikdy neopustilo tento malý sbor až do Kristova příchodu. Ať každý člen Kristova těla, který sem přišel, z celého kraje a celé země, ať každý jeden z nich přijme to Světlo, to Evangelium a kráčí v něm a přijme Krista.

A ať se to stane tak skutečné, že se Jeho slova naplní: „Skutky, které dělám já i oni dělat budou. Kdo slyší má slova a věří Tomu, který mne poslal, má život věčný.“ A když věčný život vstupuje do nitra, pak oni jsou narozeni shůry a skutky Boží se projevují, protože to je tentýž život, který byl v NĚM. A On nemůže dělat nic jiného.

135 A tak, Otče, ať tato církev neopře své věčné určení na nějaké senzaci, na nějaké organizaci, na čemkoliv menším než na samotném Kristu žijícím v nich, obhajujícím skrze ně své Slovo a svá zaslíbení. Ať od toho posledního dítěte, které tady dnes večer je, až po tu nejstarší osobu přijmou toto prožití. A ať každý muž nebo žena, chlapec nebo dívka, kteří poslouchají tuto pásku, ať s nimi zůstane, Pane, a dá jim porozumět, že se je snažím pouze varovat a vyvolat ven, protože ta hodina je pozdější, než si myslíme.

A pozorujeme Babylon, tu matku smilnic a všechny její dcery prostitutky, shromažďující se vespolek. Bože, uvědomujeme si, že Písmo říká, že koukol v této pšenici bude svázán nejdříve do snopku. A oni se vážou do těchto snopků a nazývají se rouhavými jmény, které jim ani nesluší; nesluší se k církvi, jsou to lóže, nikoliv církve. Existuje jenom jedna, Otče, a to je ta, za kterou jsi zemřel.

136 A já prosím, Otče, když jsme svědky, jak jsou teď svazovány pro ten atomový oheň, který brzy přijde, prosím, Pane, dej ať se ta pšenice stane plná a obtěžkaná. Vyslyš, Pane. Dej, abychom rostli a zářili světlem a stali se jako Ježíš: „Jestli nedělám ty skutky, které Bůh po mě požaduje, pak ve mně není život.“ Ale když Bůh promlouvá a projevuje svůj život, pak to mluví samo za sebe. Vyslyš, Pane. Odevzdávám Ti toto poselství, abys nad tím bděl a přivedl desítky tisíců, Pane, nebo všechny své děti předurčené pro Evangelium v Ježíši Kristu, který je Slovem, prosím v Jeho jménu. Amen.

137 Miluji Jej, miluji Jej,
protože On mě miloval dřív,
a vykoupil mé spasení
na Golgotě.

Chtěl bych vám teď položit otázku. Kolik z vás dnes večer v tom viditelném publiku na tomto místě, v tom hezkém velikém kostele nebo budově, ve které jsou lidé, spíš v tomto místě bohoslužby, věří z celých svých srdcí, že vaše životy odpovídají v dostatečné míře požadavkům Božím a Bibli a věří, že když se podívají na svůj vlastní život a vidí, jakým způsobem ve vás Duch působí, že věří každému Slovu, tak jak bylo napsáno a že ho dodržují? Věříte tomu? Bůh vám požehnej. A ať na vás Jeho Duch vždy odpočívá.

A pro mé přátele na páskách, tolik bych si přál, abyste se mohli dnes večer podívat sem na to publikum; myslím si, že přinejmenším devadesát procent z těchto lidí zvedlo ruce, že věří a sledují Bibli (ne to, co říká církev), ale to, co říká Bible (ne, co říkají ty lóže), ale to, co říká Bible, že vidí, jak se v nich odzrcadluje Kristův život.

138 Víte, za starých časů, dříve než ještě existovali taviči rudy, zlatník obvykle tloukl do zlata kladivem. Věřím, že jste o tom slyšeli. Dřív než existovali taviči, oni to kovali. A zlato je nejtěžší nerost. Je těžší než olovo. A já jsem ohledně toho provedl malý zlatokopecký průzkum. Můžete vzít písek a propírat ho na poušti a mnout ho v rukách a pak takto profoukávat; a prach a všechno ostatní a kamínky odletí pryč, ale zlato je tak těžké, že tam zůstane ležet. A pak, když vezmete toto zlato, ono se válelo ve spoustě špíny, dokud se nenahromadilo ve větším množství. A v těch sopečných obdobích, když se nahromadilo, obsahovalo nečistoty a všechno možné, a železný pyrit a jiné materiály, které s ním byly smíchány. A kovotepec obvykle bral ten kus zlata a tepal a převracel ho a tepal a obracel, až z toho vytepal všechnu strusku. A víte, jak poznal, že všechna struska byla odstraněna? Když mohl uvidět jak se v něm odzrcadluje jeho obličej.

139 A takovýmto způsobem jedná Bůh se svou Církví. On bije do každého věrovyznání, do každé denominace, do každého lidského způsobu dogmatu, dokud neuvidí svůj vlastní život, jak se v tobě odzrcadluje: „Jestli nedělám skutky svého Otce, nevěřte mi.“ Vidíte? Jestli to, co je pro církev určeno, ten život, který byl v Kristu, se ve vás neodzrcadluje, nedopřejte si klidu, dokud nemáte trpělivost, ctnost a všechny ty atributy, vytrvalost a ty věci a zbožnost a bratrskou lásku a všechny ty ostatní požadavky. Nezáleží na tom, co jste dělali, nezáleží na tom, jak moc jste křičeli, ke kolika církvím jste se připojili, kolik těch per jste si přišpendlili. Nedělejte to. Počkejte raději, než to ryzí, to, co vyvěrá ze srdce, schopnost odpouštět, dokud ve vašich srdcích nebudete mít tu bratrskou lásku. Bez ohledu jestli vám vytrhnou hrst vousů z brady z jedné strany, s vlídností nastavte druhou tvář. Rozumíte? Dokud se ve vás neprojeví tyto ctnosti, bez ohledu, co oni o vás mluví.

140 Když ovinuli hadr kolem Jeho obličejů a udeřili Ho do hlavy a říkali: „Nu, oni nám říkali, že jsi prorok.“ A pak z Něj ten hadr strhli a jeden z nich měl v ruce hůl a řekl: „Kdo z nás tě udeřil? Prorokuj, jinými slovy, řekni nám to a my ti pak uvěříme, že jsi prorok.“ Ale On neotevřel svá ústa.

Když uslyšíte, že povstává prorok, který má odpověď na každý chyták, jaký mu předložíte, zapamatujte si, to není prorok. Oni dnes musí vědět všechno; kdy tě budou bolet zuby a kdy tě bude bolet břicho a všechno ostatní a oni ti o tom řeknou, ale to není Boží přirozenost. Sledujte proroky, sledujte Ježíše.

141 Podívejte se na Pavla, když mohl ranit člověka slepotou a pak dovolil kováři, aby ho vyhnal z kraje: „Myslím si, že on přišel o svou moc ranit někoho slepotou.“

Ježíš, který mohl křísit mrtvé, a přesto je řečeno, že opilý voják mu plival do tváře; slinili a plivali a trhali vousy z Jeho tváří a bili Ho po hlavě s hadrem ovinutým kolem Jeho obličejů a říkali: „Prorokuj a řekni nám, kdo Tě udeřil?“ A On neotevřel svá ústa.

Nevšímejte si všech těchto kejklířů. Ale pamatujte si, že to jenom o něčem mluví. Padělaný dolar mluví pouze o tom skutečném, který se někde nachází. Když vidíte, jak rostou tyto organizované krámy a jak se jim daří, jak je řečeno: „Práce mu půjde od ruky,“ zapamatujte si: Existuje někde malá Boží církev opravdu naplněná Duchem svatým, ryzí, která vystupuje po tom žebříku. Nedívejte se na ty velké organizace.

142 O které větší církvi je v Bibli řeč než o Efezské církvi? A když Pavel procházel těmi horními kraji Efezu a přišel do této církve, nebylo v ní víc než dvanáct mužů. Je to tak. A oni všichni byli dobrými lidmi, povykovali, prožívali znamenité chvíle, ale nepřijali ještě Ducha svatého. Pavel řekl: „Přijali jste Ducha svatého potom, co jste uvěřili?“

Oni řekli: „Cože, my jsme ani neslyšeli, že je Duch svatý.“

On řekl: „Jak jste tedy byli pokřtěni?“ Pokud na tom nezáleží, proč to tam tehdy této církvi řekl?

Oni řekli: „My jsme už byli pokřtěni jedním z největších mužů, jaký kdy stál na této zemi, Janem Křtitelem, který pokřtil našeho Pána. Copak nám ten křest nestačí?“

On řekl: „Nikoliv. Musíte být pokřtěni znovu, protože Království je zpečetěno v něčem jiném.“ A když to uslyšeli... Řekl: „Jan opravdu křtil křtem k pokání, ale ne na odpuštění hříchů, a řekl, že máte věřit Tomu, který má přijít, totiž Ježíši.“ A když to uslyšeli, byli znovu pokřtěni ve jménu Ježíše Krista. Je to přesně tak. A řídili se tímto Písmem.

143 Víte, během toho zasvěcení dnes ráno, Mojžíš se řídil vzorem, který viděl v nebi a postavil stan, který to znázorňoval. Když Šalomoun postavil chrám, co on udělal? Držel se Mojžíšova vzoru, tímto příbytkem, zůstal ve shodě s Písmem.

A když Bůh sestoupil do svého stanu v těch posledních dnech, tohoto stanu Ducha svatého — „Tělo jsi mi připravil.“ Duch svatý spadl o Letnicích a znělo následující poselství: „Čiňte pokání jeden každý z vás a dejte se pokřtí ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů a přijmete dar Ducha svatého, protože to zaslíbení je pro vás a pro vaše děti a pro všechny, kteří jsou daleko, kterékoli povolá Pán, váš Bůh.“ Pokud chcete nazývat vašeho kazatele doktorem, pak doktor Petr Šimon napsal tento recept. Je to věčný recept. To je to, co vyléčí nemocné.

144 Ať se jen o to pokusí některý z těch mastičkářů, aby to naplnil nějakým jiným způsobem pomocí denominace. A právě proto mají... Vidíte, jestli nepřidáte... přidáte k tomu receptu něčeho moc, můžete způsobit... přidáte malinko víc jedu a můžete vašeho pacienta usmrtit. A pokud ho nedáte dost, nedáte protilátku; pokud ne, pak to vašemu pacientovi vůbec nepomůže. Váš lékař přesně ví, jak má tento recept napsat.

A Kristus, Duch svatý, je pisatelem tohoto receptu a On ho napsal. Nepřidávejte k tomu, ani z něho neubírejte; berte ty léky tak, jak jsou. Je to lék na všechna onemocnění. Bůh vám žehnej. Milujete Jej?

Amen.

Miluji Jež, miluji Jež,
protože on mne miloval dřív,
a vykoupil mé spasení,
na Golgotě.

145 A teď, když budeme broukat, otočte se a podejte ruku svému sousedovi. Ó, on je také poutník, který tímto prochází.

Miluji Jež, miluji Jež,
protože on mne miloval dřív,
a vykoupil mé spasení,
na Golgotě.

Miluji Jež, miluji Jež,
protože on mne miloval dřív,
a vykoupil mé spasení,
na Golgotě.

Miluji Jež, (zpívejme to teď) miluji Jež,
protože on mne miloval dřív,
a vykoupil mé spasení,
na Golgotě.

146 Skloňme teď hlavy, zavřeme oči, zvedněme ruce a naše hlasy k Bohu, a odevzdávám vás pastrovi. Jsme rádi, že vás tady můžeme mít. My nejsme denominace. Nemáme Zákon kromě lásky, vyznání kromě Krista. Žádnou knihu kromě Bible. Nemáme žádné členství, pouze společenství skrze krev Ježíše Krista, která nás očišťuje od veškeré nevíry.

V pořádku, všichni společně: „Miluji Jež, miluji Jež.“ (Vraťte se a navštivte nás znovu.) Protože On dřív miloval... V pořádku, pastore Neville, Bůh ti žehnej.

www.messagehub.info

Kázání

William Mariona Branham
„...ale ve dnech hlasu...“ Zjevení 10:7